

श्रीगणेशायनमः ॥ शुभं भवतु ॥ नन्वीश्वरेष्वा रूपस्य वाच्यत्वस्य गुणत्वादिसमवायित्वात्समवायित्वं तद्व्यधिकरणधर्मेनित्यत आ ॥ १ ॥
हं वाच्यत्वमिति ॥ अस्मात्छुद्वाद्यमर्थो बोद्धव्य इति ईश्वरेष्वा रूपं विषयत्वपदार्थोतरं वा वाच्यत्वं ननु तादृशेष्वाभात्रम
तिप्रसक्तत्वात्तच्च न कस्यापि समवायितीति भावः ॥ समवायित्वेति मूलस्य समवायिकारणतयेत्यर्थ इत्यप्याहुः ॥ नन्विदं वाच्यं
ज्ञेयत्वादित्योदौ समवायितया वाच्यत्वाभावरूपस्य साध्याभावस्य प्रसिद्धावपि प्रमेयवाच्यत्वादित्योदौ केवलान्वयि
मितदप्रसिद्धेरनुधारात् मूलस्य नूनत्वमतः स्वयमाह प्रमेयेति ॥ भावत्वेनेति भावत्वेनाभावात्तं मभावः सर्वत्र सुलभ इत्य
न्वयः ॥ ननु भावत्वेनाभावो नास्तीति प्रतीतिः अभावस्यैव अभावत्वेनाभावो नास्तीति प्रतीतिः भावस्यैव प्रातियोगित्वमवगा
हते न चैतावता प्रमेयमात्रप्रतियोगिकाभावप्रसिद्धिरुत आह ॥ वहित्वेनेति ॥ वहित्वेन निर्वहौ सर्वेषामभावः सुलभ

इतियोजना॥ ननु जले वह्निनेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीतिर्वह्निमात्रप्रतियोगिकाभावमवगाहते न तु प्रमेयसामान्यप्रतियो ता
गितं कं वह्निमतितादृशप्रतीत्यनुदयात् वह्निप्रतियोगिताकाभावावगाहितस्यावश्यकत्वादत आह ॥ आवती
ति ॥ तथा च गगनत्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीत्यैव प्रमेयसामान्यप्रतियोगिकाभावप्रसिद्धिः ॥ न हितत्रापि गगनस्य
मात्रप्रतियोगिकत्वं भासत इति शङ्क्यते वैकुं विनिगमकाभावेन प्रमेयमात्रप्रतियोगिकत्वावगाहने बाध
काभावात् कालिकसंबंधेन गगनत्वादि विशिष्टस्य प्रमेयस्य सर्वत्र नाभावः संभवतीत्यत उक्तं आह तस्मात्
वतीति ॥ तथा च यादृशेन संबंधेन गगनत्वे देवदत्तिमात्रवन्तित्वं तादृशसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकता
को गगनत्वादिना प्रमेयसामान्याभावो वाच्य इति भावः ॥ ननु कालिकसंबंधेन प्रमेयसाध्ये के ते नैव संबंधेन
साध्याभावस्यैव प्रसिद्धिः कार्यासाधकालिकसंबंधेन गगनत्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीतिन संभवति तत्सं

बंधेन गगनादेवमिह मत्वमेतत्तादृशप्रतीतेर्गगनप्रतियोगितावगाहितयेवोपयत्तौ प्रमेयांतरप्रतियोगिकत्वे माना
भावादाहुर्विरुद्धेति ॥ तथा च घटलपटत्वाभ्यां प्रमेयं नास्तीति प्रतीत्या विनिगमकाभावेन निमित्तप्रमेयप्रतियोगिकस्त
त्राप्यभावः प्रसिद्ध इति भावः इदमुपलक्षणं संयोगादिसंबंधेन घटत्वादिकमपि प्रमेयावतीति तत्संबंधेन घटत्वाव
च्छिन्नप्रतियोगिता कच्छेदकताक प्रमेयसामान्याभावोपि बोध्यः ॥ अप्रसिद्धिदोषस्यैव सत्त्वान्मूले प्रतियोग्यवती
त्यादिदोषांतरं किमित्युक्तं यत्तत्तत्तत्तदवतारार्थमाशंकते ॥ नन्विति ॥ पारिभाषिकमेवेत्येवकारेण न व्यभिचा
रो अव्यभिचार इति योगार्थो व्यवच्छिद्यते ॥ अव्यभिचारित्वमिति ॥ अथेदं वाच्यं इत्यादिगंधाभिन्नतमिति शेषः
तथा च न चैवं घटत्वेत्यादि मूलस्यैकवत्त्वान्वयिनो व्यभिचारित्वेनात्मद्वयताप्रदर्शनपरत्वात् न पूर्वमूलासं

गतिरिति ध्येयं ॥ यदित्यादि ॥ अत्र यत्समानाधिकरणा इत्यनुक्ता साध्यव्यापकता वच्छेदकप्रतियोगिता कस्यात्मत्वसा-
 मान्याभावस्यापि चावदंतर्गतत्वात्तस्य च व्यापकता षट्कसमवायसंबंधेन प्रतियोग्यधिकरणे केनापि संबंधेन अवति-
 त्वादयमात्माज्ञानादित्यादावव्याप्यपत्तिरतस्तदुपात्तमित्येव स्पष्टीभविष्यति ॥ नचात्मत्वाद्यभावेऽपि समानकालीन-
 त्वादिसंबंधेन प्रतियोग्यधिकरणवृत्तिः तथाविधसंबंधानां वृत्त्यनियामकत्वात् कुचिदपि तेन संबंधेन वृत्तिमत्त्वाप्रती-
 तेः ॥ इत्थंच हेतुसमानाधिकरणत्वमपि हेतुता वच्छेदकसंबंधेन हेत्वधिकरणाधेयत्वं ग्राह्यं तेनात्मत्वाद्यभावस्यापि हेत्वधि-
 करणसंबंधित्वा न्नोक्तदोषतादवस्थं ॥ नच हेतुसमानाधिकरणत्वमपहाय साध्यसमानाधिकरणाया वंतस्तादृशा-
 भावाः स्वविशिष्टयधर्मावच्छिन्नहेत्वधिकरणा वच्छेदेन प्रतियोगिसमानाधिकरणास्तद्धर्मवत्त्वमित्येव कुतो न कृत-
 मिति वाच्यं ॥ इदं आत्मत्वादित्यादौ महाकाले साध्यसमानाधिकरणस्य द्रव्यत्वादिसामान्याभावेऽस्य स्वविशिष्ट

हेत्वधिकरणाप्रसिध्यातत्राव्याप्तिप्रसंगात्। यत्तु यत्समानाधिकरणायावंतस्तदशाभावाः साध्यसमानाधिकरणास्तत्त्व
मित्येवलक्षणमस्तु स्वस्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्याप्रवेशो बीजाभाव इति तत्तुष्टं॥ तथा सति यत्समानाधिकरणाः या
वंतो अभावाः साध्यसमानाधिकरणास्तत्त्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका
इत्यस्यैवैय्यर्थापत्तेः। तन्मात्रेणैव विनापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावांतक्षणसंभवे प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रंथाव
तारकत्वानुपपत्तेः। यदपि यत्समानाधिकरणाः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकायावंतो अभा
वाः देशिकविशेषणतयोभयवृत्तयस्तत्त्वमित्येवास्तुलक्षणं स्वस्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्यांतर्भावगौरवात् हेतु
समानाधिकरणस्य तत्तदयोगोत्पत्त्यान्यत्वाभावस्यैवं देशिकविशेषणतयोभयवृत्तित्वाभावात् धूमवान्नहेरित्यादाव

तिव्याप्तिविरहादिति तन्मंदं ॥ हेतुसमानाधिकरणस्य वन्नि संयोगाद्यात्मकाभावस्य देशिकविशेषणतयोभयवृत्तिविरहाद्
 हि मां धूमादित्यादावव्याप्तिप्रसंगात् ॥ न च भावभिन्नस्यैव हेतुसमानाधिकरणभावस्य प्रवेशान्नैव दोष इति वाच्यं ॥ तद्दुभिर्भेद
 तादित्यादावतिव्याप्यापत्तेः ॥ तद्दुट्भिन्नत्वाद्यभावस्य तद्दुटीयरूपरसाद्यात्मकत्वेन भावत्वात् पटत्वादिना तद्दुट्भिन्नत्वाद्यभावस्य
 चोभयवृत्तिविरादिति त्वं पत्तुर्वर्तने ॥ अत्र च यत्तदं यद्दुर्मावच्छिन्नपरमेष्वतत्त्वमित्यस्य हेतुतावेच्छुदकीभूततथैवत्वमित्येवार्थः
 तेन सकलधर्मव्यक्तिषु नुगतायावन्निव्याप्तेर्नालाभः ॥ न वा ज्ञानवान्मनो न्यत्वे सत्यात्ममनः संयोगादित्योदो मनसि हेतुसमाना
 धिकरणस्य आत्मत्वाद्यभावस्य स्वविशिष्टहेतुतावेच्छुदकावच्छिन्नहेतुधिकरणाप्रसिद्धिनिबंधना व्याप्तिः ॥ यत्तुद्रव्यगुणकर्मन्यत्वे
 सतिसत्त्वादित्योदो हेतुसमानाधिकरणद्रव्यत्वाद्यभावस्यातथात्वादव्याप्तिः ॥ अतो यत्तदं यद्दुर्मावच्छिन्नपरमिति तन्न

इव्यत्वाद्यभावस्यापिकात्रिकादिसंबंधेन स्वविशिष्टं यथेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणं जन्म इत्यादितदवच्छेदेन प्रतियोगिसा
मानाधिकरण्यात्तत्राव्याप्तिविरहात् ॥ साध्यतेत्यादि ॥ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नैव निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदिका यदभा
वप्रतियोगिता तादृशाभाव इत्यर्थः ॥ अत्र च विशिष्टसत्तावाजातेरित्यहो विशिष्टसत्ता यवच्छिन्नाभावस्यैव सत्ता ॥ ता ३
पसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिता कतयानस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकर
ण्यादतिव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेति ॥ तथा च इव्यत्वाद्यभावस्यैव निरुक्त्यावदंतर्गतस्या तथात्वाभाति
प्रसंगः ॥ साध्यवत्त्वं चात्र साध्यतावच्छेदकसंबंधेन ग्राह्यं ॥ तेन वस्तुमानस्यैव निर्वर्णयिता संबंधेन ज्ञानवत्त्वाद्वा
दिना वाच्यत्वाद्यभावस्यैव साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिता कलेपिसमवायेन ज्ञानस्य साध्यत्वे इव्यत्वादिहे

तो नातिव्याप्तिः॥ समवायसंबंधावच्छिन्नज्ञानवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकप्रतियोगिताकस्यात्मत्वाद्यभावस्यैव
प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वात्॥ अत्र च साध्यवन्निष्ठाभावः प्रतियोगि व्यधिकरणत्वेनैव निवेश्यः॥ तेन साध्यवन्ना
त्रैव समवायित्वावच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावप्रतियोगित्वेन घटाद्यभावस्यैव साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदक
प्रतियोगिताकाभावस्याप्रसिद्धिः॥ इत्थं च तत्संबंधेन स्वावच्छिन्नानधिकरणसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छे
दको यो स तदव्यत्येसति तत्संबंधावच्छिन्नाधेयतावच्छेदकत्वरूपं तत्संबंधेन साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं निरुच्यतादृश
व्यापकतावच्छेदिकाय दभावे प्रतियोगिता तादृशाभावा प्रवेशे नीयाः॥ न च तत्संबंधावच्छिन्नाधेयतेत्यादिकं व्यर्थं इ
व्यत्वाद्यभावप्रतियोगिताया अपि संयोगादिसंबंधेन वत्त्यादिव्यापकतावच्छेदकत्वापत्त्या यावदंतर्गतस्य तत्संबंधेन

द्रव्यत्वाद्यभावस्य साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतसंयोगसंबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याप्रसिध्यासधेतुमात्रं
व असंभववारणार्थं तु द्रव्यादानात् संयोगसंबंधावच्छिन्नाधेयत्वस्य द्रव्यत्वादावसत्वेन द्रव्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगित्वस्य
तादृशाधेयतानवच्छेदकत्वात् ॥ तत्संबंधेन स्वावच्छिन्नानधिकरणत्वं तु तत्संबंधेन स्वावच्छिन्नाधिकरणसामान्य
भेदः ॥ तेन वक्ष्यादिनिष्ठप्रतियोगित्वावच्छिन्नाधिकरणगगनोभयभेदस्य घटत्वादिनावक्ष्यादिनिष्ठप्रतियोगित्वावच्छि
न्नाधिकरणभेदस्य च वक्ष्यादिसाध्यवतिसत्वेऽपि न क्षतिः ॥ अत्र अभावा इति स्वरूपकथनं न स्तुतः साध्यवन्निष्ठाभा
वस्य तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येन अनवच्छेदकत्वेमेव तत्संबंधेन साध्यव्यापकतावच्छे
दकत्वं बोध्यं ॥ तत्र साध्यवन्निष्ठत्वमभावस्य स्वरूपसंबंधेन ग्राह्यं तेन संदेहात् तत्त्वादित्यौदौर्गन्धत्वाद्यभावस्या

पिकालिकादिसंबंधेन साध्यवतिवत्यायावदनं न गतत्वात्। चट्वादिना वाच्यत्वाद्यभावस्य च तादृशप्रतियोगिसमाना
धिकरणत्वेपि नातिव्याप्तिः। इत्थं च जातिसामान्याभावोदेरपि बन्ध्यादिव्यापकतया तत्प्रतियोगिकस्य जात्यादिस्य
रूपकस्य हेतुसमानाधिकरणाभावस्य जातिसामान्याभावोद्यात्मकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यादसंभ
वापत्तिरतो अभावइत्युक्तं। भावभिन्ना इति तदर्थः। यथा च सामानाधिकरण्येनावच्छेदकत्वघटितायां व्यापकता
यां न दोषस्तथाग्रेषु पंच इष्यते। न व्यासक्तसाध्यतावच्छेदकेत्यादि। साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणानिया
वतितत्प्रत्येकवतिवतिप्रतियोगिताकेत्यर्थः। न चैकमात्रवतिसाध्यकेऽव्याप्तिः। तत्र यावत्तु स्यानुपादेयत्वा
त्। शब्देन्यस्या किंचित्करत्वात्। यद्वा साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणा यावंतो धर्मस्तत्प्रत्येक

ते समानाधिकरणवृत्तिप्रतियोगिताकेत्यर्थ इति ब्राह्मणः । यत्तु साध्यवदवस्थिभावप्रतियोगितावच्छेदकप्रतियोगि
ताकेत्यर्थ इति तन्न । केवलान्वयिसाध्यकसध्येतौ तादृशप्रतियोगित्वाप्रसिद्धा व्याप्तेः । गमनस्वरूपा भावस्य तादृशत्वे
पि हेतुसमानाधिकरणत्वासंभवादिति । अत्र व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका इत्यत्र व्यापकताया अवच्छेदोपपत्ते
ति बहुव्रीह्याकप्रत्ययस्तेन प्रतियोगितया समप्रवच्छेदकपदस्य समासे कोषधत्तेऽपि पुंवद्भावस्तद्धित उन्मूल्यस्यैव पुंवद्भा
वनिषेधादित्यभिप्रेयुक्ताः सर्वत्रेति । सध्येतावसध्येतौ चेत्यर्थः । तथा च यावत्तानुक्तावतिव्याप्तिरेव स्यान्भाव्या
प्तिरिति प्राशयः सकलव्यभिचारिणेत्यर्थ इत्यन्ये । केचित्तु । सर्वत्रेति । सकलहेतुधिकरणावच्छेदेनेत्यर्थ इत्याहुः ।
नाच्युत्ताद्यभावस्येति । घटत्वादिना वाच्यत्वाद्यभावस्यैवेत्यर्थः । तथात्वात्तु प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् । तथा

च धूमवान्वहेरित्यादौ वित्याप्तिवारणार्थमेव यावत्पदमिति भावः । ननु साध्यतावेच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकयावदभा
 वेत्येव वाच्यत्वाद्यभावमादायेव कस्यापि प्रसंगस्य व्युत्पत्तिरसंभवात् साध्यतावेच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावेच्छेदकप्रतियो
 गिताकाभावानां यावद्योपादानं गौरवमस्तमत आह । अत एवेति । निरुक्ताभावे यावत्त्वोपादानेदेवेत्यर्थः । अन्यथा
 तत्वाद्यभावस्य साध्यतावेच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकान्यत्वाद्भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य च तादृशप्रति
 योगिताकस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावेच्छेनेदेप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादित्यप्यस्योदेवेति भावः । यत्तु
 साध्यप्रतियोगिको यत्किंचिदभावो यधर्मावच्छिन्नहेत्वधिकरणावेच्छेदेन प्रतियोगिसमानाधिकरणास्तद्धर्मवत्त्वमि
 ति बलक्षणमस्तु कृतं यावत्त्वगर्भनिरुक्त्या धूमवान्वहेरित्यादौ घटत्वेन धूमाभावस्यापि तादृशहेत्वधिकरणाव

छेदेन प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिव्युदासादित्याशंक्यातएवेत्यादिकमवतारयंति। तत्तुच्छं। तादृशाशंका
यांधूमवान्वहेदित्यादिप्रसिद्धस्थलएववन्निर्धूमोभयत्वावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिसंभवेभूतत्वमूर्तलोभयवा
नित्याद्यनुधावेनस्यसंदर्भविरोधापत्तेः। यदपियादृशाभावस्यप्रतियोगितायाव्यापकंसाध्यतावेच्छेदकंतादृशःकश्चि
रभावोयधर्मोवच्छिन्नहेत्वधिकरणावेच्छेदेनप्रतियोगिसमानाधिकरणास्तद्धर्मवत्वंव्याप्तिरित्युक्तेयववाच्यत्वा
द्यभावमादायातिव्याप्तिवारणसंभवाद्यावत्त्वगर्भलक्षणंगौरव्यस्तमतउक्तमतएवेत्यादीतितदुपसंगतं। प्रतियो
गितामात्रस्यैवप्रत्येकंपर्यवसितत्वेनवन्निर्धूमोभयत्वादेस्तद्व्यापकत्वासंभवाद्वन्निर्धूमोभयवान्धूमादित्यौदौव
व्याप्तिभयेनतादृशतिरुक्तैःशंकितुमशक्यत्वात्। ननुप्रतियोगिसमानाधिकरण्यमित्यत्रप्रतियोग्यधिकरणं

साध्यनिरूपित साध्यतावच्छेदकसंबंधेन ग्राह्यमित्यतं यावत्त्वमिवेशेनेत्यत आह। अतएवेत्यादि। त्वपि वदंति। न व्यास्त
ननु साध्यतावच्छेदकातिरिक्तधर्मी न वच्छिन्नसाध्यनिष्ठया दृशप्रतियोगिता को यत्किं विदभावे यदधिकरणावच्छेदेन
तादृशप्रतियोगितास्य समानाधिकरणास्तत्त्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे यावत्त्वगर्भलक्षणारंभो गौरवगस्तः। प्रमेयवा
न्वाच्यत्वादित्यादौ गगनाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकविरुद्धकटलपठत्वाभ्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावमा
दायैवलक्षसंभवे गमाद्गगनादृष्टमित्यलक्षणधर्मत्वाभावात्। सामान्याभावीयान्यप्रतियोगित्वं च प्रत्याश्रयं
स्वरूपसंबंधेन विच्छिन्नं अतो गगनावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयमात्रस्याभावमादायैव धर्मवान्हेनैवेरित्यादौ
व्यभिचारिमात्रेनातिप्रसंगः। न नानवच्छिन्नांतवैयर्थ्यं। वन्निधर्मो भवत्वावच्छिन्नाभावमादाय धर्मवान्हेनैवेरित्यादा

वतिव्याप्तेर्वीरकृत्वात्साध्यनिष्ठपदमपि तदर्थमेव। अन्यथा गमनाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकवाच्यत्वाद्यभावमादाय व्यभिचारीभावे अतिव्याप्यपत्तिरत आह अत एवेति। इत्थंच भूतत्वविशिष्टमूर्तत्वाद्यभावस्य साध्यतावच्छेदकातिरिक्तधर्मो वच्छेद्यप्रतियोगिताकतया तस्य प्रतियोगितां श्रयसामानाधिकरण्येनातिव्याप्तिं संपादयतीत्याशयेन द्वित्वावच्छिन्नाभावपर्यंतस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभिधानमपि साधुसंगच्छते। परंतु प्रकृतसाध्यव्याप्यतावच्छेदकप्रतियोगिताकः कश्चिदभावो यदि अधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरणस्तत्त्वमेवाव्यभिचरित्वंकुतो नोक्तं। भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव्यक्तेस्तादृशोभयात्मकसाध्यव्याप्यतावच्छेदकत्वाभावाद्वतादृशोभयाभावमादायतिव्याप्त्यसंभवादिति तु विभावनीयमिति प्राहुः। केचित्तु ननु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नपदस्य व्यर्थतया साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियो

गिताकाभाव एव यावत् विशेषणमुचितं अत आह । अत एवेति । निरुक्तभावे यावत् योपादानादेवेत्यर्थ इति प्राहुः । भूतत्वं
 मात्मभिन्नत्वे सति विशेषणवत्त्वं । तच्च न व्यापकतायाः प्रतियोगिवैयधिकरण्ये घटितत्वे कल्पे भूतत्वमूर्तत्वोभयस्य व्या-
 पकं तद्विशेषवति घटादौ उत्पत्तिक्षणावच्छेदेन विशेषणत्वाद्यवच्छिन्नत्वाभावसत्त्वादत उत्तमनोन्यत्वे सति साध्यस्यैवा-
 भावमादाय नातिव्याप्तिः सुतरां तु वस्त्वन्तरस्य तिकैमुतिकन्यायेनोक्तं मनोन्यत्वे सपिबदंति । अतथात्वात् । स्वविशिष्टहे-
 तुधिकरणावच्छेदेन प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वात् मनस्यैव व्यभिचारादित्यर्थः । अनुयत्समानाधिकरणाः यावन्तौ
 अभावाः प्रतियोगिसमानाधिकरणाः तत्त्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे साध्यतावच्छेदो न किञ्चेत्यादिकं व्यर्थम् । अभावस्य समा-
 नाधिकरणधर्मावच्छिन्नस्वकीययत्प्रतियोगिताश्रयसमानाधिकरण्यंतदन्यप्रतियोगिताया एव व्याप्यवृत्तितानि

रूपकतया धर्माद्यभावस्य पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावाभावनिष्ठप्रतियोगितायाः अतथात्वेन धर्मवान्वेनेरित्यादा
वतिव्याप्त्ययोगात्। अत आह। साधनेत्यादि। गोह्वादीत्यादिपदेन गगनादिसंग्रहः। तथा च तदनुक्तावसंभव एवेति भावः। स्यादि २
नन्वेवं यत्समानाधिकरणायावन्तः साध्यप्रतियोगिताकाभावाः साध्यतावेच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिसमानाधिकरणान्न
त्वमित्येवोच्यतां तावतैव गोत्याद्यभावमादायासंभवस्य व्युदासादत आह। तन्नदिति। तथा चोक्तविबक्षायां द्रव्य
त्वाद्येकव्यक्ति साध्यकसंघेनैव लक्षणसंभवेऽपि बहिमान्धमाज्ञातिमान्स्त्वादित्यादौ साध्यप्रतियोगिताकानां
तत्तद्रूप्याद्यभावानां आत्मत्याद्यभावानां च प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वादव्याप्तिरिति भावः। न च साध्यव्यापक
प्रतियोगिक इत्यस्येव सम्यक्त्वे व्यापकतावेच्छेदकप्रतियोगिताकत्वर्यंतं व्यर्थमिति वाच्यं। तत्तत्साध्यव्यक्तिभेदात्

गनो गेहीनांच प्रमेयत्वादि प्रकारेण एसाध्य व्यापकतया तदभावमादाया संभवाय तेः। न च स्वानधिकरणसाध्य न भिन्नाभा
 वाप्रतियोगित्वेन स्वाध्य व्यापकत्वं निरुच्यत तत्प्रतियोगिकाभाव एव निवेश्यतामिति वाच्यं। तस्य लक्षणंतरत्वेणुक्तलक्षण
 स्यादुष्टत्वादिति भावः। यत्समानाधिकरणा इत्यत्र हेतुधिकरणत्वं विशिनष्टि। येन स्यादिना। तदधिकरणमिति। तत्संबंधी
 सार्थः। तेनोनेदात्म्येनाधिकरणाप्रसिद्धावपि तत्संबंधेन संधेतोना व्याप्तिः। अतथात्वेपीति। प्रतियोग्यधिकरणव
 तित्वविद्देपीत्यर्थः। यद्यपि प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं अवश्यं त्वविशिष्टहेतुधिकरणावच्छेदेन अग्रे विवक्षणी
 यं। तथाच हेतुतावच्छेदकसंबंधेन हेतुधिकरणानुक्तो कालिकसंबंधेन धूमस्याधिकरणे महाकाले वर्तमानस्य प्र
 त्त्यान्यत्वाद्यभावस्यापि यावदंतर्गतत्वात् त्वविशिष्टहेतुतावच्छेदकसंबंधेन हेतुधिकरणाप्रसिद्धावहिमान् धूमा

दित्यादावव्याप्त्यापत्तिः संभवति। तथापि स्वविशिष्टत्वे हेधिकरणेनोदेरुक्तावनुक्तौ चोभयथापि अयमात्मा सान्नादित्य
त्राव्याप्तिः बहिर्मान्धमादित्यत्र स्वविशिष्टेत्याद्युक्ताववतथेत्याशयेन प्रसिद्धोदाहरणं परित्यक्तं। यत्तु महाकालस्यै
व प्रहया न्यत्वाद्यभावविशिष्टहेत्वधिकरणत्वसंभवात् स्वविशिष्टेत्याद्युक्तावपि बहिर्मान्धमादित्यत्र नाव्याप्तिः महा
कालस्य हेतुता घटकसंयोगेन धूमाधिकरणत्वाभावेऽपि हेतुसंबन्धित्वानपायान्तादात्म्येन हेतोस्संग्रहार्थं हेतुतावच्छे
दकसंबन्धेन यो हेतुसंबन्धीतद्वृत्तियावदभावानामेव निवेद्यत्वादिति मतं। तत्तु संयोगमात्रेण धूमहेतोः प्रभामं
उत्पादो बहिर्व्यभिचारितया पर्वतादि निरूपितसंयोगेनैव तस्य हेतुत्वात्तादृशसंबन्धेन च धूमस्याधिकरणेन पर्वता
दौ प्रहयादिस्वरूपस्य प्रहया न्यत्वाद्यभावस्यैव शिष्याप्रसिद्धेरावश्यकत्वात् विष्णुनकात्तीनयोर्विषयत्वात् न्यसं
भि

ने बंधेन संबंधसामान्येस्त्वेव गौणो धेयभावविरहादितिदिक्। ननु यद्विधीयमानं महाकालत्वं महाकालकपालाभ्य-
 तरत्वादित्यादावतिव्याप्तिः। साधनसमानाधिकरणस्य महाकालान्यत्वाद्यभावस्यापि हेतुधिकरणमहाकालाद्यवच्छेदे-
 न कालिकसंबंधेनैव प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादत आह एवमिति। दृष्टान्तरेपि प्रतियोगिसमानाधिकरण्यद्वे-
 पीत्यर्थः। एकसंबंधेन व्यापकत्वमन्यसंबंधेन प्रतियोगिसमानाधिकरण्यमित्येवं संबंधभेदनिबन्धनः प्रोक्तातिव्या-
 प्तिरूपदोषः साध्यव्यापकताघटकसंबंधेन साध्यप्रतियोगिसमानाधिकरण्यघटकसंबंधेनैक्यविनक्षयानिरस-
 नीय इत्यर्थः। तथा च तत्संबंधेन स्वावच्छिन्नानधिकरणसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्युत्तदन्यप्रतियो-
 गिताकः। साध्यवन्निष्ठाभावी यत्तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितासमानाधिकरणावच्छेदकान्यप्रतियोगिताको

योऽभावस्तस्य तादृशसंबंधेन प्रतियोगिनो यदधिकरणं तद्वृत्तित्वं विवक्षितं नैव मिति फलितार्थः। एधि वीत्वाद्यभावप्र
तियोगित्वं तु न कालिकसंबंधेन एधि वीत्वादि व्यापकतावच्छेदकं नित्य एधि व्यां व्यभिचारात्। किंतु समावायेनैव तेन
संबंधेन एधि वीत्वाद्यभावस्य हेतु अधिकरणमुहा कालावच्छेदेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्या नोक्तातिव्याप्तिरि
ति भावः। अतु येन संबंधेन व्यापकत्वं तेन संबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्या नोक्तावपि नित्यज्ञानं नित्यसविषयक
त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः। साधनसामानाधिकरणस्यैव अभिन्नत्वाद्यभावस्यापि साध्यव्यापकताद्यटकविषयतासंबंधेन
यावद्धेतु अधिकरणे प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात्। न च येन येन संबंधेन व्यापकत्वं तेन संबंधेन प्रतियोगिसामा
नाधिकरण्यविवक्षणान्नोक्तदोषः। तथा सतियो वत्सदवै व्यर्थपत्तेः। विशेषणता सामान्येनैव साध्यवन्निरूपि

तविशेषणतयापिवाच्यत्वादेस्साध्यव्यापकतयाद्यद्व्यादिनावाच्यत्वाद्यभावस्यैवहेतुधिकरणावच्छेद्यप्रतियोगिसामानाधिक
 रण्यविरहाध्मवान्नेहेरित्यादिव्यभिचारिण्यतिव्याप्त्यसंभवादितितत्संदे।विषयितासंबंधेनव्यापकतायाएवावसत्वात्विषयितासं
 बंधेनस्वावच्छिन्नाधिकरणाप्रसिध्यास्वावच्छिन्नाधिकरणासाध्यवच्छिन्न्यादिव्यापकतायाःतेनसंबंधेनासत्वात्नचतेनसंबंधेन
 स्वावच्छिन्नसंबंधित्वमेवव्यापकतायांनिवेश्यत्वदुक्तातिप्रसंगभयेनैवतस्यानिवेशनीयत्वात्नचतत्संबंधावच्छिन्नायाःसाध्यवशि
 ष्टभावप्रतियोगितायाःसामानाधिकरण्येनानवच्छेदकधर्मत्वेवेत्तक्षणंव्यापकत्वंविषयितासंबंधेनसुलभंसाध्यवतिनित्यस
 तानेवस्तुमात्रस्यैवविषयतासंबंधेनसत्येपिनित्यतानान्यत्वविशिष्टस्यघटोदेःविषयतासंबंधेनअभावस्यतत्तत्त्येवाधका
 भावादितिवाच्यं।विषयितायाःवृत्त्यनियामकत्वेनतत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिधेः।यद्यपिमनस्त्ववानुत्पादिस

जातिव्याप्तिः अणुत्वसमानाधिकरणस्य मनस्त्वाद्यभावस्य साध्यव्यापकताद्यद्वैकतविशेषणतया सर्वत्रैव परमा
णादिप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादितितदपितुं नित्यानामवर्तकत्वात् नानामेव भूतानां दिगुपाधिकृतया प
रमाणोर्द्वैकविशेषणतया कस्याप्यसत्तात्तेन संबन्धेन साध्यव्यापकत्वे विरहात् अन्यथा वस्तुमात्रस्यैव कालोपाधित्वसं
भवात्तदपि अन्यमात्रस्य न स्यात् अतएव प्रलयदशायां दिग्देशविभागो नास्तीत्यादिद्वैतसितः संगच्छते अन्यथा परमा
णूनां सत्तात्तदानीमपि दिग्भागसंगोदिति दिक् यदि च स्यंदो महाकालादित्यादावतिव्याप्तिः साधनसमानाधिकरण
स्य महाकालान्यत्वाद्यभावस्यापि साध्यव्यापकताद्यद्वैककालिकसंबन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् न च स्यंदश्या
कारकयत्किंचिद्वोधव्यक्तेः विषयतासंबन्धेनैव साध्यव्यापकत्वात् यावदंतर्गतस्य तदभावस्यैव साध्यव्यापकताद्यद्वैकवि

वयतासंबंधेनेहेत्वधिकरणमहाकालेप्रतियोगिसमानाधिकरणमहोत्थाभावान्नातिव्याप्तिः। नहितादृशबोधव्यक्तौकात्रि
कसंबंधेनापिस्यंदत्यव्यापकत्वं ~~विषयता~~ विषयतादिव्यभिचारादिति व्यञ्जं। विषयतयाज्ञानसमानकालीनतयातद्वृद्धिव्य
भोत्वत्त्यवदप्रतायामेवस्यंदत्यवतिविषयतासंबंधेनतद्वृद्धिव्यत्यभावस्यसत्याद्विषयतासंबंधेनस्यंदइत्याकारकंज
न्यवुधेःसाध्यव्यापकत्वासंभवात्। किंचव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावासत्वेपिव्यधिकरणसंबंधावच्छिन्नावाच्यत्वात्प्यंता
भावमादायैवकेवलान्वयिसाध्यकस्वरूपलक्षणसमन्वयप्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिभूतस्यदूषकत्वानुपपत्तेः। तच्चसाध्य
वन्निष्ठाभावीप्रतियोगितायाःसामानाधिकरण्येनानुवदोदकस्यैवैकपद्यापकतायांव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमा
दायासंभववारकस्यसामानाधिकरण्येत्यस्यव्यर्थतायामेवतन्मूलमर्थस्यतासर्व्यमित्तिवाच्यांसामान्यधर्मेणविशेषा

भावमाहाय व्यापकत्वस्य प्रसिद्धेर्वारणार्थमेव सामानाधिकरण्यद्वयस्य व्यापकतायाप्यवश्यमेव शनीयत्वादित्यादिकं वि
भाव्यते तदा संबंधेभ्यो विवक्ष्येति गंधस्य साध्यव्यापकत्वस्य तदवच्छेदकप्रतियोगित्वस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकी
भूतप्रतियोग्यधिकरणत्वस्य चैकसंबंधावच्छिन्नत्वविवक्ष्येत्यर्थः । तथा च स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधनसाध्यव्यापकता
वच्छेदकप्रतियोगिताकाया वंतो अभावात् स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरणात् स्वार्थलाभाद्यावदं
तर्गतस्य समवायादिसंबंधेन नित्यज्ञानत्वमनस्त्वस्पर्शदत्ताद्यभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकी भूतसमवायादिसंबंधेन यावद्वै
त्वधिकरणे प्रतियोग्यसामानाधिकरणत्वात् नित्यज्ञानेन नित्यसविषकत्वात् मनस्त्ववीक्षणस्वास्पर्शोक्तहाकात्वादित्यौ दोषौ न
कुत्राप्यतिव्याप्तिः । न चैदं वाच्यं हेयत्वादित्यादावप्याप्तिः । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावस्यैव तन्न घटकतया

तस्य प्रतियोगितावेच्छेदक संबंधसत्त्वे मानाभावादिति वाच्यं। स्वरूपसंबन्धेन घटत्वादिना वाच्यत्वं नास्तीति प्रतीत्यदुरोधेन तादृशाभाव
 स्यापि प्रतियोगितावेच्छेदकं संबंधेऽस्तीकारात्। अन्यथा भूतत्वं संयोगेन घटत्वावच्छिन्नोपपत्तिरित्येवं निर्णयसत्त्वेऽपि भूतत्वं संयो
 गेन घटत्वेन यदो नास्तीति श्रुत्ययापत्तेः। न चैवं सिद्धं तो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नोपपत्तिरिति चेदभावः प्राप्ताधिकः तदा सर्वैः संबंधैः
 स्वप्रतियोगितावच्छिद्यतामिति ग्रंथेऽत्रैव सामान्याभावे वक्ष्यमाणत्वात्। केचित्तु संबंधैकविवक्षये तस्य स्वाध्यवत्वं सा
 ध्यव्यापकत्वं प्रतियोगित्वं प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकीभूतप्रतियोग्यधिकरणत्वं चैकेन साध्यतावेच्छेदक
 संबंधेन विवक्षणीयमित्यर्थः। तथा च साध्यतावेच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्यव्यापकतावेच्छेदकीभूततादृशसंबन्धा
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकायायंतो अभावाः साध्यतावेच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरणा इत्यर्थलोभान्न

कुत्राप्यतिव्याप्तिः। न च प्रतियोगितायाः साध्यतावेच्छेदक संबंधावच्छिन्नत्वविवक्षणवैयर्थ्यमिति वाच्यं। तदनुक्तो वाच्यत्वादिभे-
दमाद्येव केवलान्वयादौ लक्षणसंभवे प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिभूले तन्निराकरणस्यासंगतत्वापत्तेः। न चैवमपि स-
र्वत्र वाच्यत्वाद्यभावस्येत्यादिग्रंथस्य विरोधो वाच्यत्वादेः संयोगादिसंबंधेन धूमाद्यव्यापकत्वादिति वाच्यं। वाच्य-
त्वाद्यभावस्येत्यत्र आदिपदसत्त्वाद्यत्र स्वरूपसंबंधेन साध्यता तत्र स्वरूपसंबंधेन वाच्यत्वाभावमादाय संयोगादिसंब-
ंधेन साध्यतायां च द्रव्याद्यभावमादायातिव्याप्तिपरतयैव तत्संगतेरित्याहुः। तन्मदं मनोन्यत्वाद्यभावस्येत्यक्तग्रंथविरो-
धात् भूतत्वमूर्तत्वोभयस्य समवायेन साध्यतायां मनोन्यत्वस्य तत्संबंधेन साध्यव्यापकत्वासंभवात् तत्तन्निवामकसंबंधे-
नाधिकरणत्वस्य प्रतियोगित्वस्य चाप्रसिध्या तेन संबंधेन साध्यतायां धनीचैत्रत्वादित्यादिसंघेतावव्याप्तेः। तदूपायान्तरं

पंरूपत्वादित्यादावतिव्यासे श्वसाध्यता घटक समवायसंबंधेन साध्यव्यापकत्वावच्छेदकप्रतियोगिताकानां व्यधिकर
 णधर्मीवक्षिन्नगुणत्वाद्यभावानां सर्वेषामेव स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यादिति
 । यत्तु विशेषणताविशेषेण साध्यव्यापकत्वं तेनैव प्रतियोगित्वं प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं च संबंधैक्यविवक्षयेत्यस्यार्थमिहः । त
 दपि गोत्वाद्यभावस्यात्मत्वाद्यभावस्येत्यादिग्रंथस्यालम्बकत्वापत्तेरुपेक्षितमिति न च तावताप्ययमात्मानादित्यादावव्याप्ति
 रेव घटत्वादिनात्मत्वसामान्याभावस्यापि स्वविशिष्टहेतोर्विषयतयाधिकरणे घटोदो व्यापकता घटक समवायसंबंधेन प्रतियो
 गिसामानाधिकरण्याभावादत आह । दृष्टान्तरे पीति । पश्चादुक्तहेत्वधिकरदहेपीत्यर्थः । संबंधभेदनिबन्धनोदोषः । एकसंबंधेन
 हेतुसामानाधिकरण्यघटकहेत्वधिकरणत्वं स्वविशिष्टहेत्वधिकरणेत्यत्र अन्यसंबंधेन हेत्वधिकरणत्वं निबन्धनोऽप्यसि

तुपोदोषइत्यर्थः। संबंधैक्यविवक्षयेति हेतुसमानाधिकरणे सत्त्वे हेतुधिकरणत्वेन संबंधेन स्वविशिष्टहेतुधिकरणावच्छेदेन स
त्रापि हेतुधिकरणत्वेनैव संबंधेन विवक्षणीयमित्यर्थः। इत्थं च दृष्टांतरपदमपि साधु संगच्छत इति न व्यापकाधर्मवान्
हेतुसमाप्तिः। धर्मसामान्याभावस्यापि हेतुधिकरणायोगो ह्येकावच्छेदेन स्वप्रतियोगित्वस्य कालिकं संबंधेनाश्रयी
भूतवन्त्येदेः समानाधिकरणत्वादत आह दृष्टांतरेपीति। प्रतियोगिसामानाधिकरण्यान्यत्र प्रतियोगिताश्रयदृष्टेपी
त्यर्थः। संबंधभेदनिबंधनोदोषः प्रकृतसाध्यव्यापकत्वस्य एकसंबंधावच्छिन्नावच्छेदकप्रतियोगिताकाभावस्य अन्यसंबंधा
वच्छिन्नप्रतियोगिताश्रयीभूतवन्त्यादेः सामानाधिकरण्यानिबंधनोदोषः। संबंधैक्यविवक्षयाय संबंधेन साध्यव्यापक
तावच्छेदकत्वं प्रतियोगित्वस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यान्यत्रापि तेन संबंधेन प्रतियोगित्वाश्रयत्वविवक्षयेतिसंक्षेपः। अ

बुधि

संबंधे क्यविवक्षायां रूपसामान्याभाववानृथिवीत्वाज्जन्यपृथिवीत्वादेति विरुद्धहेतव्यतिव्याप्तिः। साधनसमानाधिकर
णस्य पृथिव्यन्यत्वाद्यभावस्यापि हेतुधिकरणपृथिव्यवच्छेदेन जन्यपृथिव्यवच्छेदेन वादिक्रकृतविशेषणतया प्रतियोगिसामा
नाधिकरण्यत्वात्। सत्तमात्रस्यैव दिगुपाधिलोपगमात्। न चैतस्यालक्ष्यत्वे नीरूपमित्याकारकयत्किं चित्समाव्यक्तेर्विषयतासं
बंधेन साध्यव्यापकत्वाद्यावदंतर्गतस्य तदभावस्यैव हेतुधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहान्नतिव्याप्तिः।
तदशां बुधिव्यक्तेर्भिन्नकालीनप्रदोदौ केनपि संबंधेनासत्वादिति वाच्यं। विषयतायाः ज्ञानसमानकालीनतया तादृशबु
ध्यभावदर्शयामेव रूपरूपन्ये गगनौदौ विषयतासंबंधेन तद्बुध्यभावप्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावसत्त्वात्तादृशव्यत्यभा
वस्य साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वाभावात्। स्वावच्छिन्नानधिकरणसाध्यवन्निष्ठेत्यादिव्यापकतायाः

भवा

तद्विधिव्यक्तौ सत्वेपिप्रतियोगिवेद्यधिकरण्याद्यटित्त्यापकत्वेर्भेगेनिरुक्तेरुक्तस्त्वेति व्योमेरावश्यकत्वादिति भ्रमं
निराकरोतेरूपादिसामान्यत्वादि। पृथिवीत्यादिकमिति। नित्यं पृथिव्यादिमुपधित्वेमानाभावादादिपदं तेन अन्यं पृथिवी
त्वाद्युपग्रहः। स द्वेदुल्यप्रतिकूलविरोधं निरस्यति प्रलय इति। महाप्रलय इत्यर्थः। एवं उग्रलये तु पार्थिवपरमाणोरूपस्य
व अन्यथातरसर्गे पार्थिवद्व्यणुकस्य रूपोत्पत्त्यर्थं परमाणोपाकांतरकल्पनापत्तेरिति प्राञ्चः। प्रलय इत्यस्य पोकेन रूपोदः
प्रलयदशायामित्यर्थः। तेन महाप्रलयानभ्युपगमेपि न क्षतिः। उत्पत्तिकाले चेत्स त्रनिरुक्तप्रलयस्याप्यनुकूलोत्पत्त्यर्थः। अवय
वि न्यपि पाकदशायांतत्संज्ञं यं न्यूनतेत्यप्ररे। ननु विरोधविरहेपि घटाद्यवच्छेदेन व्यभिचारित्वात् कुतः सत्येतत्
मत आह। उत्पत्तीति। यद्यपि पाकेन रूपा मादिरूपनाशकाले अवयविनिरूपा सामान्याभावसत्वं तथापि पीलूपाक

जा॥चा॥स्व॥

१६

वादिमतेतदभावादयच्यमानावयव्यनुरोधाच्चोत्पत्तिकालमात्रानुसरणं तत्सत्वादिति। रूपसामान्याभावसत्वादित्यर्थः। प्र
तियोगिवदिति। प्रतियोगिनश्चेत्यर्थः। विरोधित्वं एकदैकदेशवृत्तित्वं। मानाभावदिति। प्रयोत्सेद्यवेच्छेदेन परमाण्वोदो
रूपादिसामान्याभावेतुयाग्यसंनिकर्षाभावात्सत्यक्षासंभवेऽप्यनुमानादिकमेवमानमस्तीत्याशयः। यत्तु घटादाउत्पत्ति
कालावेच्छेदेन रूपसामान्याभावस्य प्रत्यक्षमेव संभवति। तदानींचक्षुःसंयुक्तविशेषणतायास्तत्रास्येऽपिद्रव्यसमेवेतद
त्यभावप्रत्यक्षहेतोश्चक्षुःसंयुक्तसमेवेतविशेषणतायाः सत्वेनसंनिकर्षसंभवादिति। ननुच्छुःसंयुक्तसमेवेतद्व
णुकविशेषणतया रूपाद्यभावचाक्षुषत्वस्याचक्षुःसंयुक्तयोग्यविशेषणतायाएवअभावग्राहकत्वेनद्रव्यान्यद्रव्यसंयुक्त
समेवेतदत्यभावचाक्षुषत्वस्यैवतज्जन्यतावेच्छेदकत्वात्। अन्यथात्रसरेणुवत्यभावचाक्षुषेऽप्यभिचारापत्तेः। वस्तुतः त्वात्यन्तः

१६

एवंवक्षः संयुक्तसमेव तस्य घटादेरसत्त्वत्तद्विशेषणताया अपित दानीमसत्त्वादुक्तकमेण हेतुतेव नास्तीति ध्येयं। अतएवेति
ध्वंसप्रागभावयोरत्यंतभावविरोधित्वे मानाभावोदेवेत्यर्थः। रक्तमध्वंसप्रागभावयोः सत्त्वमावेददुर्मंतरापदं रक्तं रूप
मिति। नच गुणेषु क्वादयः पुसीति अनुशासनादुक्तेरूपं हेतुतेव प्रयोगो युक्तमिति वाच्यं। वस्त्वंतरविशेषणत्वाच्च
नापनस्यैव शुक्लादिपदस्य पुंस्त्वानुशासनादतएव शुक्लं रूपमिति प्रयोगः समासेमणिक्तेतेव क्ष्यतइति ध्येयं। एषः
रक्तं रूपं नास्तीत्याकारकप्रत्ययः पूर्वत्यादिपूर्वरक्तस्य ध्वंसवति उत्तररक्तस्य प्रागभाववति रदानीं रक्तेपीत्यर्थः।
नच रक्ततादृशायां वर्तमानस्यापि रक्तध्वंसादेः तदानीं रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वविरहान्न तादृशप्रत्ययस्तस्या
प्यव्याप्यत्वं नित्यादिति वाच्यं। ध्वंसादिप्रतियोगित्वस्य धर्मानवच्छेद्यत्वात्। तत्तदनंतध्वंसं प्रागभावादिपूर्वत्वावच्छिन्न

जा॥च॥स्व॥

१७

प्रतियोगिताकत्वकल्पनामपेक्ष्यरक्तत्वाद्यवच्छिन्नात्यन्ताभावसंबंधेस्यैवांतराश्यादिषुकल्पनायाः लघुत्वाच्चात्र न च यावं
तिरक्तकृपाणिततद्व्यक्तित्वेतरधर्मावच्छिन्नतनद्व्यक्तिनिष्ठप्रतियोगिताकाभावेरेवरक्तं रूपं नास्तीति प्रत्ययः स्वीक्रिय
ते प्रकृते च विद्यमानरूपप्रतियोगिकस्य तादृशाभावस्यासत्यान्न तथा प्रतीतिरिति वाच्यं । तथा सत्यंतराश्यामेरक्तं रूपं ना
स्तीत्याकारकनिर्णये पिरक्तं रूपमस्तीति प्रत्ययापत्तेः । विरोधिनः सामान्याभावस्यानिश्चितत्वाद् द्विशेषाभावकूटनिश्च
यस्याप्रतिबंधकत्वात् । अन्यथा सामान्याभाव एव न सिध्येदिति भावः । आ च स्तु । प्रतियोगितासंबंधेन रूपत्वमात्रावच्छिन्न
प्रकारताकः संसर्गाभावविशेषकप्रत्ययोरूपत्वावच्छिन्नप्रकारताकबुद्धेर्विरोधीति रूपत्वं प्रतियोगिताबद्धेदकेमेव
नेति न्यायमतादृशप्रयोगं रूपत्वावच्छिन्नाभाव एव रूपं नास्तीति प्रतीतिर्विषयः किं ननु रोधेन ध्वंसादिमतिरूपात्यन्ता

१७

भावसिद्धिरित्याहुः। अंतराश्रयमेवमवोयेनरुक्तं रूपं नास्तीति प्रतीतेः प्रामाण्यानुरोधेन ध्वंसात्वं ताभावेयान्निविरोधः। अन्यथा स
मवायसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिता कध्वंसाप्रसिद्धेस्तत्प्रतीतेर्भ्रमत्वापत्तेरिति तु परमार्थः। तस्मान्मानाधिकरणं चेति।
प्रतियोगिसामानाधिकरणं चेत्यर्थः। स्वविशिष्टेति स्वपदं लक्षणघटकतत्तदभावव्यक्तिपरं। तथा च तत्तदभावाश्रयी
भूतं यद्येतत्ता घटकसंबंधेन हेतुतावेच्छेदकधर्मावच्छिन्नाधिकरणतदवेच्छेदेन तत्तदभावे स्वस्वप्रतियोगिसामाना
धिकरण्यग्राह्यमित्यर्थः। तेन हेतुसमानाधिकरणस्य घटत्वादिनावस्थभावस्य कालिकसंबंधेन धर्माधिकरणे स्प
ष्टदौ व्यापकता घटकसंयोगादिसंधेर्बेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यभावेपि बहिर्मीन्द्रमादिसोदोना व्याप्तिः। न वा
द्रव्यविशिष्टसत्त्वादिसोदो घटत्वादिना द्रव्यत्वाद्यभावस्य हेत्वधिकरणाद्यवेच्छेदेन प्रतियोग्यसमानाधिकरण

कातिकसंबंधेन तत्क्षणेऽव समवायेन च द्वावपि विविधाधिकरणता स्वीकारात् स्वनिष्पन्नतावेच्छेदकभेदेन अधिकरणतानां भेदात् अतः क्षणानामे॥
 न तथात्वात् प्रतीत्यनुरोधेन इव हेतुविशिष्टसत्त्वाधिकरणता मन्त्रास्वीकारात् न समानकालीनविषयताभेदात् तद्विशिष्टगगनसंबन्धिताभेदात्॥
 १८ त्वेपिन क्षतिः शुष्कादीनां विशिष्टसत्त्वानधिकरणत्वात् यद्यपि व्याप्यवत्तेरवच्छेदकसत्त्वे मानाभावाच्चत्वाद्यभावादि
 ष्टयत्प्रतियोगित्वै सामानाधिकरण्यं तदवच्छेदकत्वं न हेतुधिकरणस्यैव संभवः कथितातिव्याप्तिरवस्थानं न च स्ववि
 शिष्टहेतुधिकरणता व्यापकीभूतप्रतियोग्यधिकरणतात इत्तित्वं वाच्यं स्वविशिष्टपदस्य व्यतीर्त्येपतेः प्रतियोग्य
 धिकरणीभूतस्य विशिष्टयावधेतुधिकरणवृत्तित्वेत्तोचद्रव्यंतद्गुणद्वयव्याप्तिः यावधेतुधिकरणप्र
 सिद्धेः तथापि यावंतो हेतुमद्विधर्मिः हेतुधिकरणत्वनिवायावन्ति तत्तत्कालाश्रयीभूतप्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्व
 स्य विवक्षितत्वादोषः एकमात्रवृत्तिहेतोरपि तत्क्षणवृत्तित्वविशिष्टस्य बह्वधिकरणत्वानि संतीति न तत्राव्याप्तिः
 न च प्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वविशिष्टयावधेतुधिकरणता कल्पमात्रं संस्येकस्वविशिष्टपदस्य हेतुसमानाधिकर

दसि तज्जगत्तेनो न्यासिः॥

एतस्य च व्यर्थतापेनेति भावः। अगुक्तमपि स्वनिशिष्टपदं हेतुधिकरणावच्छेदेनेत्यस्य प्रवेश एवार्थबद्धवतीत्यतः पञ्चादुक्तस्या
पि तस्य प्रयोजनमाह तेनेति गोत्वादिना गवाद्यभावस्य तद्वृत्तिकाले वृत्तावपि यद्गोत्वं तद्गौरित्यादौ नातिप्रसंग इति योज
नाद्दृष्टमुपलक्षणं तन्न दयोगोद्भूतकान्यत्वाभावस्यापि काले प्रतियोगिसामानाधिकरण्या धर्मवान्वहेरित्यादौ अति
व्याप्तिर्द्रष्टव्या। गवाद्यभावस्य प्रतियोग्यधिकरणे देशिके संबंधेनापि वृत्तित्वमुपपादयितुमाह। गवाद्यनधिकरणेति। इ
दानींचत्तरे गौर्नास्तीति प्रत्ययाद्गोत्वं काले कालिक संबंधे वृत्तिरगवाद्यभावस्य गवानधिकरणत्वं राद्यवच्छेदेन
वृत्तौ न विरोधः। न चैवं तत्प्रत्ययस्य चत्तरे दौ तत्कालावच्छेदेन गवात्वं ताभावाविषय इति वाच्यं। देशे वृत्तौ कालस्य वक
ले वृत्तौ देशस्यावच्छेदकत्वा नुभवादेकशेषस्य कर्तृमशक्यत्वात्। इदानींगगने गौर्नास्तिति प्रतीतो गवाद्यभावस्येन

जा॥४॥स्व॥

१९

कालावच्छेदेन गगनवृत्तिवर्गादितायां भ्रमलोपपत्तेश्च गवाद्यभावस्य गगनोदौ सार्व- कालेन व्याप्यवृत्तितया काला
वच्छेद्यत्वासंभवादिति भावः । तद्वृत्तिगवादिमतीत्यर्थः । काले जन्यकाले । ननु चरमध्वंसस्य कस्य फलमात्यंताभावभा
वस्यापि यावदंतर्गतत्वात् तस्य न स्पष्टिकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् न तिव्याप्तिरिति तत्र आह । महाका
लेति तथा च तस्यापि महाकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्यंतस्य कालिकसंबंधेन जगदाधारत्वादिति भावः । ननु
गोत्वादीनां प्रत्यये कालिकसंबंधेन सत्ये प्रमाणाभावाद्यदा गोत्वं तदा गोरिति सत्येतुरेवेति यदि ब्रूयात्तदित्याह । यत्र काल
त्वमिति । उक्तविवक्षानादरेद्यदादिसाधारणरूपेणापि गोः साध्यतायामतिव्याप्तिरिति आशयेन साध्यांतरमाह
। अन्यद्व्यमिति । द्व्यस्य साध्यतायां कालत्वं सत्येतुरेव । प्रत्ययेपि कालिकसंबंधे प्रमाणाच्चादेः सत्त्वात् कार्यद्वया

१९

नधिकरणीभूतत्वे सति द्व्यलोकधर्मिग्राहकमानेन तस्मिन्नेतौ व्यभिचारित्वसं पतयेज्जन्मपदं । ननु महाप्रलयाद्यनंगी
कारेण शुक्तहेतुद्वयं । लक्ष्यमेव त्वं उ प्रलयेऽपि ब्रह्मं । अंतरे जन्मद्वयसत्त्वात् तः साध्यांतरमाह प्रलयाद्यतिर्वेति । त्वं उ प्रलया
द्यतिर्वेत्यर्थः । यद्यपि प्रतियोगिनो यदधिकरणं तद्वन्नित्यस्यैव दैशिकसंबंधेन विवक्षाया अपि यदा गोलं दौ ते मोरित्यत्रा
तिव्याप्तिवारणं संभवति । प्रलयाद्यतित्वावच्छिन्नभावस्य स्वप्रतियोग्यधिकरणे महाकालादौ दैशिकसंबंधेन न च
त्विदिरहात् । न च द्वयं महाकालत्वादित्यत्रा व्याप्तिः । कालिकसंबंधेन महाकालनिष्ठस्य द्वात्वादभावस्य स्वप्रति
योग्यधिकरणे दैशिकविशेषणतया न च त्वभावादिति वाच्यं । हेतुसामानाधिकरण्यस्यापि तादृशविशेषणतया नि
वेशनीयात् । तत्रापि रूपभिन्नगुणत्वादित्यदौ साधनसमानाधिकरणरूपान्यत्वाभावस्य रूपभिन्नत्वं प्रका

ज॥प्र॥स्य॥

२०

रकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य चरूपत्वादिरूपेण तयोदेशिकविशेषणतासंबंधेन वृत्तित्वविरेहेण यावदनंतर्गतत्वा दूष्टत्वादि
नारूपान्यत्वाद्यभावस्य च सर्वस्यैव तादृशाभावस्य महाकालादौ स्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिरतः स्वविशिष्ट
हेत्यधिकरणेत्यादिविवक्षानुसरणादिति। वस्तुतः देशिकविशेषणताघटितस्य लक्षणांतरत्वात् एकेनापरास्यान्यथा
कर्तृमशक्यत्वादुक्तलक्षणेन तद्वैयर्थ्यमिति तु परमार्थः। यत्तु हेत्यधिकरणे विशेषणतया वर्तमानानां निरुक्तमा
वदभावानां तादृशसंबंधेन प्रतियोगिवृत्तित्वमेव वस्तुमुचितं न तु प्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वं अधिकरण
प्रवेष्टे गौरवात्। सर्वत्रैव्यभिचारिस्थलां न्यत्वाभावमादायातिव्याप्यभावादिति तत्तुल्यं। स्ववृत्तित्वविशिष्टा
नां केवलान्वयिधर्माणामभावानां प्रतियोग्यवृत्तित्वेनानुभवापेक्षेः। नहि वाच्यत्वादिवृत्तित्वविशिष्टा

२०

नो वाच्यत्वादीनामभावो वाच्यत्वादि प्रतियोगिवृत्तिरिति दिक्। प्राचां मते संयोगसामान्याभावसाध्यकं मेयत्वं इव एव
व्यभिचारीत्यतः कपिपदं प्रतियोगिभैष्यधिकरण्यद्यटितमेव व्यापकत्वमत्र निवेदितं यथा संनिवेशे वैयर्थ्यविरहा
दतः सदा वच्छेदकत्वं। संयोगाभावनिष्ठप्रतियोगित्वे च धातुमैवेति तमित्याशयेन संयोगात्मकाभावस्याभिधानंतदद्यटित
व्यापकतायाः प्रवेष्टोत्तुगगनत्वविशिष्टवाच्यत्वाद्यभावस्य गगनत्ववाच्ये ध्वोभयत्वावच्छिन्नाभावोदेर्वावदंतर्ग
त्वात्तस्य च हेतुधिकरुणीभूतमगनाद्यवच्छेदेन प्रतियोग्यसमानाधिकरुणत्वादव्याप्तिरुतः स्वविशिष्टयदादेते
भिप्रोयेणैव संयोगाद्यात्मकाभावेत्यत्रापि पदमुपातं वस्तुतः सत्तावाच्यत्वात् गुणत्ववान्कृपत्वादित्यादौ काले
जन्यरूपे च हेतुसमानाधिकरुणस्य सत्याद्यभावस्य गुणत्वसामान्याभावस्य चैकेनापि संबन्धेन आत्मगगनोदौ नित्य

रूपे-चावृत्तित्वात्तत्त्वधिकरणावच्छेदेन तस्यैवमावदंतगतस्यप्रतियोगिसामानाधिकरण्याविरहादव्याप्तिरित्याद्यदित्वविशि
 ष्टपदंनस्यादितिदिक्। ननु धूमाद्यवैभोनिष्ठजलादित्येवविशिष्टगोत्याद्यभावस्याभावः धूमाभावरवअभावप्रतियोगि
 काभावाधिकरणकाभावस्याधिकरणस्वरूपत्वात्। तथाच धूमोदोसाध्येवन्त्यादिहेतावतिव्याप्तिः। धूमाद्यभावस्य
 हेतुधिकरणावच्छेदेनगोत्याद्यभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यादतआह। जलादिदृष्टीति। नचतदभावस्यधूमा
 द्यभावरूपत्वेपिजलादेर्नतादृशाभावोधिकरणत्वं। किंतु धूमाभावत्वावच्छिन्नाधिकरणत्वेमेवेतिनतत्प्रत्ययापत्तिप्र
 संगइतिवाच्यं। एवंसत्यभावमात्रस्यैवप्रायेणाभेदप्रसंगात्। उक्तक्रमेणैवोसंभववा। तिप्रसंगवारण। दितिभावः
 ननुतथापिधूमवान्धनेरित्यादावतिव्याप्तिः। समनियताभावानामेक्याधूमभावस्यवन्निधूमोभयाभावादभिन्नस्य

अयोगोक्तकान्यत्वाभावोदश्यायोगोक्तकभेदत्यादिनाभेदसामान्याभावादभिन्नस्यहेत्वधिकरणावच्छेदेनैववन्त्यादिभे
 दभेदप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादितिचिदत्राहुः।यावत्प्रत्यक्षप्रतिष्ठितःप्रतियोगिताविशेषणत्वेनसाध्यव्यापकतावच्छेद
 कीभूतयद्यत्प्रतियोगिताकावेःभोतस्यस्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेनतत्प्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यवि
 वक्षितं।तथाचधर्मादिसामान्याभावस्यधर्मादिनिष्ठतादृशप्रतियोगिताकस्यधर्मादिनिष्ठतादृशप्रतियोगिताश्रये
 णधर्मादिनिहेत्वधिकरणावच्छेदेनतत्प्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यविरहान्नातिव्याप्तिः।नचैवं॥यत्समानाधि
 करणादित्यस्यैवेत्यर्थः।आत्मत्वसामान्याभावीयप्रतियोगितायाअपिसाध्यव्यापकतावच्छेदकतयातत्प्रतियोगिताकस्य
 आत्मत्वसामान्याभावस्यतादृशप्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यविरहादयमात्मास्तानादित्यादवव्याप्तिवा

(३) अभावोक्तकान्यत्वाभावोदश्यायोगोक्तकभेदत्यादिनाभेदसामान्याभावादभिन्नस्यहेत्वधिकरणावच्छेदेनैववन्त्यादिभे

(अभावेयावत्) ५

रकलात् जलादिवृत्तित्वविशिष्टेत्यादि ग्रंथस्तु वस्तु गतिमनुरुद्धेवोक्तं न तादृशाभावस्य धर्माभावस्वरूपत्वेऽपि तस्य हेत्वधि-
करणावेच्छेदेन साध्यव्यापकतावेच्छेदकीभूतधर्मनिष्ठप्रतियोगिताव्यक्त्याश्रयसामानाधिकरण्याविरहोदेवातिव्याप्त्य-
संभवेऽपि न क्षतिः । न च धर्मत्वेन धर्माभावस्य धर्मनिष्ठं यत्प्रतियोगित्वं तदेव धर्मत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य प्रमेयसाम-
न्यनिष्ठप्रतियोगित्वं तादृशवान्नतु तद्विभक्तं प्रतियोगित्वं नैवात्र । इत्युक्तं विवक्षया व्यग्रतीकारुद्विवाच्यं । स्वरूपसंब-
धात्मिकायाः प्रतियोगितायाः सामान्याभावस्तु हेतुपि प्रतियोगिभेदेनैव भिन्नत्वादिति सांप्रदायिकाः । वस्तुतः साध्य-
व्यापकतावेच्छेदेकात्मिकायाः स्वभूतवृत्तिधर्मानवच्छिन्नायाः तादृशप्रतियोगितायाः निरूपकोऽभावावस्थस्य स्ववि-
शिष्टहेत्वधिकरणावेच्छेदेन तादृशप्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यमेव वक्तव्यं । तथा च धर्मादिसामान्याभाव

व्यापकत्वं
नतेन ३

स्पर्धमत्यादिना प्रमेयसामान्याभावानतिरेके पितृदीयं प्रमेयसामान्यनिष्ठं प्रतियोगित्वं स्वन्ते नूनवृत्तिर्नैव। धर्मत्यादिधर्मेणा
वच्छेदेन तादृशप्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यमुपादाय त्रिशंसंग इति युक्तमुत्पश्यामः। यत्तु समनियताभावैक्यप
क्षेधमवा न्वहेरित्यादावतिव्याप्तिवारणार्थं येन येन संबंधेन प्रत्येकं प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं विवक्षितं। तथा च व्यभिचा
रमात्र एव यत्राधिकरणे व्यभिचारस्तदन्यत्तस्य स्वात्मकस्वरूपसंबंधेनापि साध्यव्यापकत्वात्तदभावस्य चेहेत्यधिकरणा
वच्छेदेन तादृशान्यत्तस्वरूपसंबंधेन स्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावान्नातिव्याप्तिः। अत एव विषयतासंबंधस्य व्यापक
ताद्यटकसंबंधत्वेपि नित्यज्ञानेन तत्सविषयकत्वादित्योदेनातिव्याप्तिः। नित्यज्ञानत्वाद्यभावस्य व्यापकताद्यटकसमवा
यसंबंधेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यादिति मत्तं। तत्तु छे। घटत्वादिना वाच्यत्वाद्यभावस्यैव घटत्वादिना अयःपिंडान्य

यद्वेन धर्माभावीप्रतियोगित्वं स्वसमानाधिकरणत्वे सति स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितात्तद्वेनानवच्छिन्नप्रतियोगि
तिवारकं)

त्वाभावरूपतया तस्य व्यापकता घटके नायः पिंडान्यनिरूपितस्वरूपसंबंधेन यावद्वेन अधिकरणे प्रतियोगिसामानाधिकरण्या
देवं विरहो धर्मवान्वहेरित्यादावतिव्याप्तिविरहाद्यावंतस्य स्वविशिष्टस्य यत्समानाधिकरणे तस्य च व्यर्थता या
तादिति दिक् ॥ १॥ ननु व्यधिकरणधर्मवच्छिन्नाभावसत्वेऽपि सर्वत्र सेद्धेतो यद्व्याप्तिविरहाद्यभावाच्च व्यर्थताया
व्यत्योभयाभावोक्तसमादाय प्रोक्तलक्षणसंभवाप्रतियोग्यवृत्तिरित्येति सूत्रे वक्तो ननु पपत्तिः ॥ न च वैशिष्ट्यव्यासजुप्येति
धर्मानवच्छिन्नेन व्यापकतावच्छेदकीभूतप्रतियोगितायाः विशेषणीयत्वात् नैवमिति वाच्यं ॥ व्यभिचारावारकत्वेन तादृशवि
शेषणस्य व्यर्थत्वात् ॥ अन्यथा व्यधिकरणधर्मवच्छिन्नाभावसमानकालीनत्वेन हेतुं विशेष्येव संभावतारणं कुतो न सम
र्थयेदतो लक्षणांतरमाह ॥ यत्समानाधिकरणानामित्यादि ॥ वहिमान्धूमात् सत्तावा न्द्व्यत्तात् इत्यादाव्याप्तिः ॥ साध्यव्याप
कप्रतियोगितानां जलत्वे विशिष्टद्रव्यत्वाभावगुणत्वविशिष्टसत्ताद्यभावानां स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियो

गिता वच्छेदकी भूतजलत्वविशिष्टद्वयत्वावच्छिन्नगुणत्वविशिष्टसत्त्वाद्यवच्छिन्नसामानाधिकरण्याभावादतत्तत्कं
पावच्छिन्नेति। तथाचजलत्वविशिष्टद्वयत्वादेः साध्यव्यापकतानवच्छेदकत्वाददोषः। यत्तुसाध्यव्यापकप्रतियोगिकस्य
घटत्वेनवन्धभावस्यैववावधेयधिकरणेघटत्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्याभावादसंभवापत्तिरतोव्यापकतावच्छेदकरूपा
वच्छिन्नेतीति तदंत्यंतमसत्। घटत्वेनवन्धभावस्यैववर्हित्वेनघटाभावतयास्योतेपिवावधेतुमतिस्वप्रतियोगितावच्छेदकी
भूतवर्हित्वावच्छिन्नसामानाधिकरणत्वात्। ननुसमवायित्वस्यवाच्यत्वव्यापकतानवच्छेदकत्वान्नदवच्छिन्नवाच्यत्वा
द्यभावस्ययेतद्वृणाघटकत्वादहोयत्वादिनेतिशिष्यमित्यादि। येनसंबंधेनेहेतुस्तेनसंबंधेनेहेतुतावच्छेदका
वच्छिन्नेहेत्यधिकरणवृत्तित्वमभावेग्राह्यंतेनायमात्माज्ञानात्तद्वृणयत्वविशिष्टात्सपटसंयोगादित्यदौ

आत्मत्वसामान्याभावस्यातथाप्येपि नाव्याप्तिः। एवं येन संबंधेन व्यापकता संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स्वप्रतियोगि
 तावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं बोध्यं। अतो न व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य
 असत्येप्यधिकरणसंबंधावच्छिन्नवाच्याद्यभावमादाय लक्षणसमन्वयसंभवात्प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रंथावतारानु
 पपत्तिः। न वा जलत्वादेः समवायेन साध्यतायां महाकालत्वादित्यादावतिव्याप्तिः। प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न
 सामानाधिकरण्यं च स्वर्गोर्विष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन बोध्यं। तेन इदं सत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वाद्यभावस्य का
 ल्यहेतुमतिप्रतियोगिसामानाधिकरण्येपि नातिव्याप्तिः। इदं सत्त्वावधानं। साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगिता
 याः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वेमेव साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वमजपूर्वेक्षणे च जवेत्यं। ननु प्रति

येनैवेष्टधिकरण्यघटितं। तथा सति व्यधिकरण्यमेव विनिश्चयताभावसत्त्वेऽपि सर्वप्रमेयमित्याकारकजन्ययत्किं निवृत्तिविषयत्वं
सामान्याभावमादायेव सर्वत्र लक्षणसमन्वयसंभवेऽप्रतियोग्यवृत्तिश्चेति गंधावतशनुपपत्तेः। अन्यज्ञानव्यक्तिविषयत्वं
स्य तादृशज्ञानदयोऽज्ञामेव सत्त्वेन तदसत्त्वदर्शयामेव तादृशज्ञानविषयत्वाभावस्य हेतुसमानाधिकरणत्वात्। एवं चान्न
स्वविशिष्टपदं न कपि संयोगाद्यात्मकाभावं गमन्यादिविशिष्टवाच्यत्वाद्यभावं वा सभादाय कपि संयोगाभाववान्नेयत्वा
दित्यादावव्याप्तिवारकं कपि संयोगाभावत्वेऽदेहकृतव्यापकतावेच्छेदकत्वाभावात्। हेतुप्रतिकाले वर्तमानस्य सत्त्वसा
मान्याभावस्यापि निरुक्तकृत्युक्तत्वेत्यात्तस्य च आत्मादावसत्त्वेन यावद्धेतुधिकरणे प्रतियोगितावेच्छेदकावच्छिन्नसा
मानाधिकरण्यविरहात्सत्तावाद्वाच्यत्वादित्यादावव्याप्तिवारकमेव स्वविशिष्टपदं। न च साध्यतावेच्छेदकं संबंधेन

साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताको अभावो यद्येत्वं अधिकरणावच्छेदेन स्वावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगितावच्छेदका
 वच्छिन्नसमानाधिकरणास्तत्प्रतियोगित्वेव सम्यक् । वाच्यत्वादिभाषाभावमादौ येव वाच्यं । सेयत्वादित्योदोत्तरक्षणसमन्व
 यादिति वाच्यं । स्वरूपसंबंधेन प्रमेयत्वावच्छिन्नोभावाप्रसिध्या प्रमेयवान्वाच्यत्वादित्यादावव्याप्तेः । गुरुधर्मावच्छिन्न
 तियोगिताकत्वाप्रसिध्या प्रमेयवन्निमान्धूमादित्यादावव्याप्तेः । कल्पनियामकसंबंधस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत
 यागोर्भिचित्रत्वादित्यादावव्याप्तिश्चेति दिक् । ननु वह्नित्वेन धूमवद्वृत्तिसामान्याभावो धूमसंयोगसंबंधेन दुष्प
 सामान्याभावो वा धूमभाव एव तथा । अयोगोऽकमेदतदभावो न्यतरत्वेन अयोगोऽककाव्यतिरेकभावो अयोगोऽककान्य
 त्वस्वरूपसंबंधेन भेदसामान्याभावो वा अयोगोऽककान्यत्वाभाव एव समनियताभावानां वैक्यात् । तथा च धूमाद्यभा

वस्य प्रतियोगितावच्छेदकं यद्वह्न्यादिकंतदवच्छिन्नेन समं यावत्तत्तदधिकरणे धर्माद्यभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात्।
धर्मवान्वहेदित्यादावतिव्याप्तिः। सामान्यधर्मेण विशेषाभावाभ्युपगमे तु सुतरां तथा। धर्मत्वेन धर्माद्यभावानामेव प्रमेय
त्वादिना धर्माद्यभावतया तस्य च प्रतियोगितावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यादिति चेत् अत्रापि यावत्तदस्य
फलतः प्रतियोगिताविशेषणतया साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नयद्यप्रतियोगिताको यत्समानाधिकरणोऽभावः
स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणस्तत्त्वमिति पर्यवसितार्थः। तथा च धर्मा
दिनिष्ठतादृशधर्मत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य धर्मादिनिष्ठं यत्प्रतियोगित्वंतदवच्छेदकीभूतधर्मत्वाद्यवच्छिन्ने
न सार्थके हेत्वधिकरणावच्छेदेन सामानाधिकरण्यविरहान्नातिप्रसंग इति संशयः। वस्तुतः अत्रापि साध्यव्याप

कतावच्छेदकरूपावच्छिन्नयास्वन्यूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नमायादृशिप्रतियोगितयानिरूपितोऽवभावस्तादृशप्रतियोगि
 ताया मदेवच्छेदकं तदेवच्छिन्नसामानाधिकरण्यं वक्तव्यं धूमत्वादिना धूमाद्यभावस्तु न प्रमेयत्वादिना धूमाद्यभावः सा
 मान्यधर्मेण विशेषाभावान्भूय गमात्पुनरभूय गमेतु यादृशप्रतियोगिताकाभावे तादृशप्रतियोगितावेच्छेदकावच्छिन्न
 बहुनित्यस्य जगद्वृत्तिभिन्नत्वस्य च द्वयोर्व्यतिरेकः साध्यव्यापकतावेच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावानां तादृश
 प्रतियोगितावेच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं वाच्यमतो न दोष इति ध्येयं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 येन वर्तिलक्षणायाह। केचिन्निति। अनवेच्छेदकमिति। यत्साध्यतावेच्छेदकमिति परेणान्वितं। घटत्वादिनावन्धभावमा
 दासवर्तिमान्धूमादित्यादौ लक्षसंगतिः। व्यभिचारिणितुहेतुसमानाधिकरणस्य साध्यसामान्याभावस्यैव प्रतियो

गितावेच्छेदकं साध्यतावेच्छेदकमतो नातिव्याप्तिः। कपिसंयोगि येन दृष्टत्वादित्यादानव्याप्तिवारणार्थं व्याप्यतेति। वह्नित्वा
दिनाद्यद्योदेरभावमादाया व्याप्तिरतः साध्येति। अत्र च प्रतियोगितासाध्यतावेच्छेदकसंबंधावच्छिन्नाग्राह्यातेन समवायादिसं
बंधेन वन्त्याद्यभावस्य हेतुसमानाधिकरणस्य प्रतियोगितावेच्छेदकत्वेऽपि वह्नित्वादेर्नासंभवः। प्रतियोगिवैयर्थ्यादधिकरण्यप्र
वेशे वाच्यं स्यादित्यादावव्याप्तिः। प्रतियोगिव्यधिकरणसाध्याभावात्प्रसिद्धे रतस्तत्पदिसागः। व्याप्यतेति चेत्तु निरव
च्छिन्नहेत्वधिकरणहेतुकत्वं हेत्वधिकरणयत्किंचिच्चित्तिवत्यभावप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनानवेच्छेदकं य
यं दभाववत्त्वं तत्त्वं वा। एवं चैतद्भूताभावेऽप्येव हेतुसमानाधिकरणस्य कर्तृत्वं न तु स्वातंत्र्येण तद्विशेषणं वैयर्थ्यात्। यत्किं
चित्त्वनिविशेषाच्च। कपिसंयोगाभावस्य हेत्वधिकरणीभूतद्वयनिष्ठाभावप्रतियोगित्वेऽपि कपिसंयोगीसत्यादित्वा

नातिव्याप्तिः ॥ ननु सप्तनियताभावानामेव्याहृष्टत्वेन वक्तुं भावस्यैव वक्तुं न घटाभावतयहेतुसमानाधिकरणस्य तादृशस्यैव सा
 ध्यप्रतियोगिताकाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकं वक्तुं न क्लृप्त्यादिकमित्यव्याप्तिरुतः सप्तनियताभावैक्यमेतेपि निरुक्तिमाहा हेतुसमा
 नाधिकरणस्येति ॥ व्याप्यतेरभावस्य प्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं यत्साध्यतावच्छेदकं मितियोजना ॥ नन्व
 नापि हेतुसमानाधिकरणस्य वक्तुं न क्लृप्तेरभावस्य वक्तुं न पर्वतो यत्तेरभावस्य च प्रतियोगितायाः सामानाधि
 करणं सदेव वक्तुं न वच्छेदकमित्यव्याप्तिः तादृशप्रतियोगिताया अन्वयनवृत्तित्वे सति यदेव वच्छेदकं तदन्यत्वेनापि तथा
 पर्वते वक्तुं न ताण्ठाताण्ठाभयं नास्तीति प्रतीतिसिद्धस्यैव तादृशभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वाद्वक्तुं न च तादृ
 शाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं न वक्तुं न मानेपयिसं किंतु ताण्ठाताण्ठाभयलेपि ॥ अन्यथा तादृशप्रतियोगितावच्छेद

की भूतवह्नि वा वक्षि भूतिपर्यन्त दोता दृष्टभावात् प्रसंग इति वाच्यं। तौ दृष्टमते प्रतियोगिता वच्छेदकी धर्मा वक्षि भवता तात्रस्याभावाविरोधित्वा
त पठति पठत्येन पठाभावस्यापत्तापापने। किंतु प्रतीतिवत्ता आधिकरणधर्मस्य प्रतियोगिता वच्छेदकत्वे सिद्धौ सत्त्वं प्रतियोग्यं शेष
कारी भूतं कारी भूतधर्मविशिष्ट प्रतियोगिता वच्छेदका वक्षि नेनेव सार्धमायत्या अभावस्य विरोधित्वं वाच्यं तदेतद्वह्निह्यादिना
ताणीतामेभियाभावादिसत्येपि न क्षतिकरं। अतएव द्रव्यत्वेन वह्निर्नास्ति वह्नित्वेन तद्वह्निर्नास्तीति प्रतीत्या सामान्यधर्मेण विशेषो
पाभावो अभ्युपेयते। न च तत्र वह्नित्वस्यैव प्रतियोगिता वच्छेदकत्वं भासते द्रव्यत्वं सत्तु वैशिष्ट्यमात्रं विषय इति वाच्यं। वह्नि
मानयमित्येवं नियेर्ण सत्येपि द्रव्यत्वेन वह्निर्नास्तीति प्रत्ययात् द्रव्यत्वे वा वच्छेदकतया भासतात्। अन्यथा वह्नित्वा वक्षि
ने वह्निनिष्ठ प्रतियोगित्वं प्रकारेण वक्ष्य भावबुद्धिं प्रति वह्नित्वेन वह्निविशिष्ट निश्चयस्यैव प्रतिबंधकत्वात् ता दृष्टा प्रती

ससंभवापत्तेः। अस्माकं तु इदं व्युत्पत्तिवृत्तिप्रतियोगिताकलेन वक्ष्यमाणवृद्धिप्रतिद्वयत्वेन नहि विशिष्टनिश्चयस्ये
 न विरोधित्वात्तदसत्त्वादेवतादृशाभावप्रतीतिसंभवात्तुल्यतो लक्षणांतरमाह। प्रतियोगिव्यधिकरणस्य वेतिकेचित्तु सामानाधि
 करण्यभेदः तथा च हेतुसमानाधिकरणाभावीयस्वानिन्नप्रतियोगिताया अवच्छेदकं यद्यत्स्वतद्व्यत्यं साध्यतावच्छेदकं विवक्षि
 तं प्रतियोगित्वं हि स्वरूपसंबंधविशेषः। स च सामान्याभावस्थले प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूप एव। न तु प्रतियोगिस्वरूपः अननुगमा
 त्। अभेदेन आधाराद्येयभावानुपपत्तेश्च सामान्यधर्मेण विरोधाभावस्थले च प्रतियोग्यं शेषकारिभूतधर्म एव तथा न तु सामान्यधर्मः
 अतिप्रसक्तत्वात् व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्थले तु प्रतियोगितावच्छेदकं हि स्वरूपं न तु प्रतियोगित्वं किं त्वतिरिक्तमेव। अन्य
 था प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिने व सार्धमभावस्य विरोधित्वात्। तदवच्छिन्नवतितादृशाभावात्सर्वप्रसंगात् विवादेष्य

यमतिरिक्तायां प्रतियोगितायामेव। अन्यथा समनियताभावैक्येन निखिलव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव गगनाभावात्सकतया
गगनाभावस्वीकर्तृणां चिन्तामणिकाराणां तदनंगीकारानुपपत्तेः। इत्थंच पर्वते वह्नित्वेन ताणीताणे भिन्नवह्निर्नास्तीति प्रतीतिबला
त्। तादृशप्रभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य वह्नित्वे सत्येऽपि तादृशप्रतियोगित्वं न वह्नित्वरूपं किंतु तादृशोभयात्वाभिन्नमतिरि
क्तमेव वा। तथा च स्वाभिन्नाया साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगिताया यदवच्छेदकं तदन्यत्वं स्य वह्नित्वे सत्यान्नतस्य धर्मव्यापकता
वच्छेदकत्वं हानिः। नन्वेवं लक्षणे हेतुधिकरणवृत्तित्वमभावस्य संबंधमोत्रेण न वाच्यं वह्निसामान्याभावस्यापि कालिका
दिसंबंधेन धर्मवृत्तिसत्त्वादव्याप्तिपत्तेः। नापि दैहिकविशेषणतया घटनिर्भेदव्यत्यादित्यादावतिव्यासापत्तेः घटस्य
रूपसाध्याभावस्य दैहिकविशेषणतया वृत्तित्वविरुद्धादित्यतो लक्षणंतरमाह। प्रतियोगिव्यधिकरणस्य वेति प्राहुः।

केचित्तु पूर्वोक्तव्यापकमित्येवं च किंचित्प्रत्यक्षेण न दुर्वचः प्रतियोगिव्यधिकरणस्यैवेति लक्षणांतरमुक्तमित्यप्याहुः-
 हतुसमानाधिकरणस्य प्रतियोगिव्यधिकरणस्यैवाभावस्य प्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येन न वच्छेदकं य-
 साध्यता वच्छेदकमिति योजना। अथात्र प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं न स्वप्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्वं सप्र-
 तियोगिताभावानामभिन्नतया घटत्वेन घटाभावोदरपि घटत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्वरूपत्वात्तस्य च प्रमेयात्मक-
 प्रतियोगिसमानाधिकरणतया तदन्यत्वात्संभवात्। अतएव स्वप्रतियोगिता वच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणोऽपि य-
 स्तदन्यत्वेन पितथा घटत्वेन घटाभावोदरपि प्रमेयत्वादिना घटाद्यभावस्यैव व्यत्ययेन घटवच्छेदभावस्वरूपा तादात्म्या-
 वगमादप्रसिध्या पतेः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यापि ततएव कारणसंभवे सामानाधिकरण्येऽस्यैव

व्यर्थपाताच्च। न च साध्यतावच्छेदकसंबंधेन मादृशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणं हेतुधिकरणं तादृशप्रतियोगि
तुं प्रतियोगित्वांतार्थः तत्रानवच्छेदेन घटाभावीयं यद्यनिष्टं प्रतियोगितुमर्हि तादृशमतस्तदवच्छेदकत्वं न हि चे
द्यस्तीति सामानाधिकरण्यपदं तेन हेतोः सा प्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्यवच्छेदकाप्रसिध्या तद्विना प्रति
योगितैव ह्येतेन घटकेति वाच्यं। विनिष्ठसत्तावानुजातेरित्यादावतिव्यत्येः। गुणादीनामपि विनिष्ठसत्ताविष्ट
प्रतियोगित्वाश्रयाधिकरणत्वात् घटवानुमहाकालत्वादित्यादावव्याप्तिप्रसंगाच्च। हेतुमतो महाकालस्य सा
ध्यता घटककालिकसंबंधेन घटाभावप्रतियोगिताश्रयाधिकरणतया प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिधे
रिति चेदत्राहुः साध्यतावच्छेदकसंबंधेन स्वाश्रयवृत्तिस्वावच्छेदकधर्मावच्छिन्नाधिकरणयावधेयधिकणिका

यान्त्यः प्रतियोगितास्तद्व्यतिरिक्तं प्रतियोगित्वं तात्पर्यः । अथ च वह्नित्वेन घटाभावीध्वं घटनिष्ठं प्रतियोगित्वं नपि
 तादृशप्रतियोगित्वं न घटनिष्ठं कथं तत्राच वह्नित्वेन घटाभावापि घटादिनिष्ठाप्रतियोगिता तादृशप्रतियोगित्वं न घटनिष्ठं कथं वह्नित्वेन
 स्तीत्यतः सामानाधिकरण्यापदं । घटवान्महाकाष्ठत्वादित्योदौ तु गगताभावीध्वं गगननिष्ठमेव तादृशं प्रतियोगित्वं सुल
 भमिति न कोपि दोषः । वस्तुतो धूमवति वह्नित्वेन घटेनास्तीति वत् धूमवान् वह्नित्वेन घटवान् किंतु घटत्वेनेति प्र
 गतीति बलाच्च अधिकरणधर्मावच्छिन्नभावच्छेदकं तानिरूपितं प्रतियोगिताकान्योन्याभावो व्यप्तिरतएव सम्प्रवायतया
 वाच्यत्वं वदुदोषादोपक्षधरमिश्रैः स्वीकृतः । तथा च यादृशप्रतियोगिता वच्छेदकावच्छिन्नत्वेन साध्यता व
 छेदकसंबन्धेन यादृशप्रतियोगिता श्रयानधिकरणत्वं हेतुमतस्तदृशप्रतियोगितासामानाधिकरणवमित्याव
 (घटत्वावच्छिनीयत्वेन घटाधिकरणत्वाभावो जलक्षणादृकः घटत्वावच्छिन्नत्वं च घटत्वावच्छिन्नाधेयत्वानि
 रूपितत्वं)

स्मिन्नेप्रतियोगिताकतादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभाववत्तुतादृशप्रतियोगितावच्छेदकान्यत्वंवासाध्यतावच्छेदकेवि
वक्षितं। तथाचघटादिनिष्ठस्यबहिर्व्येनघटाद्यभावप्रतियोगित्वस्यापि तादृशत्वेनबहिर्व्याप्त्येवच्छेदकत्वादव्याप्ति
रतः। सामानाधिकरण्येनेत्यक्तं। तथाचबहिर्व्यस्यतादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपि तादृशतादृशप्रतियोगितासमानाधिकर
णवृत्तित्वरूपव्यधिकरणधर्मेण तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वेदस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावस्य चेतत्र सत्याना
व्याप्तिः। कालो घटवान्न कालत्वादित्यादौ तु घटादिसामान्याभावप्रतियोगिताया अतथात्वेपि घटत्वेन पटाभावप्रतियो
गितानादौ यैव तत्र भणसंगतिः। कालः पटत्वेन घटाभूतु घटत्वेनेत्यनुभवात् बहिर्व्याप्तिसामान्यधर्मेण महानसीप्यव
न्याद्यभावसत्येतु तादृशप्रतियोगितावच्छेदकेत्यत्र बवच्छेदकत्वमनतिरिक्तवृत्तित्वं ग्राह्यं। तच्च तदतिरिक्तवृत्ति
त्वे सति तत्समानाधिकरणं यत्तदन्यत्वं नातो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायास्तत्त्वत्वावधारणसंभवे सामानाधि

करण्यद्वयेत्यर्थमित्यस्मद्गुरुचरणाः। यत्तु यत्प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टस्य यत्प्रतियोगिताश्रयस्य च द्वयोस्साध्यतावच्छे-
 दकसंबंधेन अनधिकरणं हेतुधिकरणं तादृशप्रतियोगित्वं प्रतियोगित्वां तार्थः। तथा च वह्नित्वेन घटाभावस्य चर्च्छो-
 दिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि तादृशत्वाद् वह्नित्वोदेस्तदवच्छेदकत्वमादाया व्याप्तिरतः सामानाधिकरण्यानेति प्रागुक्ता-
 र्थकं एतन्मते च सामान्यरूपेण विशेषाभावात्पुण्यगमः। नातो वह्नित्वेन तद्वन्त्यभावप्रादाया व्याप्तिः। न च स्वरूपसंबंधा-
 त्मकप्रतियोगितायाः प्रतियोगिभेदेन भिन्नत्वाद् वह्निमान्द्रमादित्यादौ व्याप्तिः। वह्निमान्द्रमाभावीष्यं यन्महासीने यव-
 ह्निनिष्ठं प्रतियोगित्वं तदवच्छेदकीभूत। वह्नित्वं विशिष्टस्य तत्प्रतियोगिताश्रयीभूतस्य महानसीयवत्यादेश्च द्वयोरनधिक-
 रणत्वस्य हेतुमत्तिसत्वादिति वाच्यं। प्रतियोगिव्यक्तीनां भेदेऽप्येकधर्मी वह्निभप्रतियोगितायात्वाद्येनैक्यस्वीकारात्। न-
 च कालो घटवान्महाकाष्ठत्वादित्यादौ तादृशप्रतियोगित्वावसिध्या अव्याप्तिः। गगनाद्यभावीयप्रतियोगिताश्रयीभूत

गगनस्याधिकरणाप्रसिद्धतादृशप्रतियोगितायालक्षणाघटकत्वादिति वाच्यं। महाकालान्यत्वविशिष्टघटाभावस्य तद्वि
शिष्टघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव्यक्तेरेव तथात्वात् यत्प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टयत्प्रतियोगिताश्रयोभयवंधाहेत्यधिकरणा
यत्किंचिन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं तादृशप्रतियोगिताया एव निवेश्यतया घटत्वेन गगनाभावादिकमादौ येन तत्र लक्षणसंभवा
च्चेति तन्नाप्रतियोगिभेदेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकाभेदेन प्रतियोगिताया यद्यभेदस्तदा वह्नित्वेन घटाभावनस्य या वह्नित्वावच्छिन्ना
घटनिष्ठाप्रतियोगिता सेव वह्नित्वेन वह्निधूमोभयाभावस्यापि वह्नित्वावच्छिन्ना धूमोभयादिनिष्ठाप्रतियोगिता तादृशतात्
थाच सामानाधिकरण्येऽस्यैवैवार्थदुर्वारं। वह्नित्वेन घटाभावीयं घटनिष्ठं प्रतियोगित्वं तदवच्छेदकी भूतवह्नित्ववि
शिष्टस्य तादृशप्रतियोगिताश्रयी भूतवह्निधूमोभयोरधिकरणत्वस्य सर्वत्रैव हेतुमत्तिसत्त्वेन वह्नित्वरूपस्य धि
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायालक्षणाघटकत्वादिति दिक्। एवं चेति तथा च अव्यभिचरित्वस्य पारिभाषिकत्वा

नादरेपिनक्षतिरिति भावः। वहित्वाद्यवच्छिन्नघटाभाववति धर्मादेर्वर्तमानत्वादत उत्तं साध्याभावेति। अत्र साध्याभावो व्याप्यवत्ति
वैध्यः। एवं परत्रापि विशिष्टेति। महानसीयत्वादिविशिष्टवहित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकेत्यर्थः। ननु विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् न
हानसीयत्वं वहित्वयोर्वैशिष्ट्यस्यैव वा परंपरया तत्रावच्छेदकत्वात् नैव दोष इत्यत आह। हृदयवहित्वेति। ननु व्याप्यवत्तित्वघटि
तत्त्वक्षणयोः संयोगी सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः। स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वरूपस्यावच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वरूपस्य वा
व्याप्यवत्तित्वस्य संयोगाभावे असत्त्वादत आह। सत्त्वतीति। तथा च हेतुसमानाधिकरणस्य व्याप्यवत्तेरित्यं तेन निरवच्छि
न्नहेत्वधिकरणवत्तित्वं हेत्वधिकरणीभूतयत्किंचिद्व्यक्तिनिष्ठाभावाप्रतियोगित्वं वा अभावस्य विवक्षितमिति भावः। गुरुध
र्मेण साध्यायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारणाय पारिभाषिकावच्छेदकत्वानुसरणस्यावश्यकत्वे व्याप्यवत्तित्वस्य प्रकृतनिरु
क्तावप्रवेष्टोपिनक्षतिरित्याशयेनाह। वक्ष्यमाणं वेति। यथा श्रुतस्य प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्तवत्तित्वस्योक्तो सत्ता

वाजातेरित्यादावव्याप्तिः। तादृशप्रतियोगितावच्छेदकी भूतविशिष्टसत्तात्वा नतिरित्युक्तं नित्यत्वात् सत्त्वं स्येत्येवमवस्थामाणमिति सिद्धांतल
क्षणेवक्ष्यमाणमित्यर्थः। तथाच हेतुमन्निष्ठाभावीयसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनावच्छेदकं घट्टम
विशिष्टसंबंधिनिष्ठाभावीयसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं तदेव पारिभाषिकावच्छेदकं
तदन्यत्वं साध्यतावच्छेदके बाध्यमिति भावः। न नूतननिर्देशां गुणसामान्याभावस्य संयोगवति घटौ सत्त्वाद्गुणत्वस्य संयोगत्वं
विशिष्टसंबंधिनिष्ठाभावीयसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं विरहात्तत्मादाय संयोगत्वस्य पारिभाषिका
वच्छेदकत्वं संभावनापीत्यत आह। गुणवृत्तित्वेति। गुणासमवेतत्वेत्यर्थः। घटादाउत्पत्तिर्दशाया मपि गुणासमवेत
स्यद्वयत्वादेः सत्त्वान्तत्वादभावइति भावः। संयोगीगुणान्यत्वे सति सत्त्वादित्यौ दौ गुणावृत्तित्वमादाय संयोगत्वस्य न
पारिभाषिकावच्छेदकत्वं। संभवति गुणावृत्तिरित्यावच्छिन्नाभावस्य हेत्वसमानाधिकरणत्वात्तः संयोगसाध्यकव्य

भिचारिमात्रेयधर्ममादायसंयोगस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वं तद्धर्ममाहाद्वयमात्रेति। द्रव्यान्यसमवेतेत्यर्थः॥ उक्ताभावना
 मव्याप्यवृत्तित्वे संयोगात्मकस्वप्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वेन क। दचिदुणत्यादिरूपाणां तत्प्रतियोगितावच्छेदकानां संयो
 गत्वं विशिष्टसंबन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं न स्यात्तदेव नास्तीति वां व्याप्यवृत्तित्वात्संयोगात्मकस्वप्रति
 योग्यनधिकरणवृत्तित्वादेतावन्मात्रस्त्वनयव्याप्यवृत्तीत्युक्तं॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः। प्रभेगे लक्षणं दूषयितुमुपन्यस्यति। साध्यतावच्छेदकेति। स्वयदं विशिष्टहेतुपरं। तथा च यद्धर्मवच्छि
 न्नसमानाधिकरणसाध्याभावत्वावच्छेदेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरण्ये तद्धर्मवत्त्वं पर्यवर्त्तितं। अ
 वच्छेदकत्वं चाज्ञानविरिक्तवृत्तित्वं। व्यभिचारिणितहेतुसमानाधिकरणस्य साध्यसामान्याभावस्यैव साध्य

सामानाधिकरण्यविरहान्नातिप्रसंगः। विशिष्टसत्तावाजातित्यादौ यावत् एव हेतुसामानाधिकरणसाध्याभा
वस्य सत्तारूपसाध्यसामानाधिकरण्यादिति व्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकावच्छेदेति। तथाच विशिष्टसत्ताभावस्यैव
तादृशस्य विशिष्टसत्तारूपसाध्यसामानाधिकरणत्वविरहान्नातिप्रसंगः। अत्र साध्यसामानाधिकरण्येन संबंधेन
साध्यततेन संबंधेन साध्यस्याधिकरणोद्देशिकविशेषणतया वृत्तित्वरूपं बोध्यं। तेन इवत्यादिसामानाधिकरणस्य
ज्ञानाद्यभावस्य विषयतया ज्ञानस्याधिकरणे वृत्तावपि समवायेन ज्ञानसाध्यके इवत्यादि हेतौ नातिव्याप्तिः। न वा कालः
प्रमेयत्वादित्यादौ सर्वेषामेव साध्याभावानां साध्यवृत्तिकाले कालिकसंबंधेन वृत्तावप्यतिप्रसंगः। किंतु साध्याभा
वनिष्ठहेतुसामानाधिकरण्यमपि हेतुवच्छेदकसंबंधेन प्रकृतहेतोर्यदधिकरणं तत्र विशेषणतया वृत्ति
मत्वरूपं बोध्यं। तेन अयमात्माज्ञानादित्यादौ विषयतया ज्ञानस्य हेतोरधिकरणे वर्तमानस्यात्मत्वसा

मान्याभावस्यपि द्वयं विविधं सत्यादित्यादौ च सत्ता समानाधिकरणस्य द्वयत्वं सामान्याभावस्य साध्यसामानाधिकरण्यविरहेपि
 नाव्याप्तिः । न वा कालः कालपरिमाण्यादित्यादौ हेतुधिकरणे काले कालिकसंबंधेन वर्तमानस्य कालात्वादिसामान्याभाव
 स्यापि साध्यवतिदेशिकविशेषणतया । कस्मिन्मयविरहेपि क्षतिः । साध्याभावस्तु एवमेतद्वितीयरीत्या बोध्यः । तेन व्यधि
 करणधर्मावच्छिन्नाभावास्तत्रापि साध्यस्य विविधाभावादिकमाद्येव लक्षणसंभवान्नप्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादि
 ग्रंथावतारानुपपत्तिः । कपि संयोगी सत्यादित्यादौ तु कपि संयोगाद्यभावस्य साध्यसमानाधिकरण्येपि द्वयमा
 नसमेवेतयाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य साध्यसामानाधिकरण्यविरहान्नातिव्याप्तिः । कालिकसंबंधाव
 च्छिन्नप्रतियोगिताके आकाशाभावस्याभावे साध्ये यत्र प्रमेयत्वादित्येतुः तत्र हेतुमपि देशिकविशेषणतया
 वर्तमानस्याकाशाभावाद्यात्मिकस्य साध्याभावस्य साध्यवतिदेशिकविशेषणतया वृत्तावपि हेतुसमाना

धिकरणस्य नित्यत्वादिसामान्याभावस्यापि निरुक्तसाध्याभावतया तस्यैव साध्यसामानाधिकरण्यविरहान्नातिव्याप्तिः
यत्सामानाधिकरणेति। यत्सामानाधिकरणसाध्याभावप्रमाण्यइत्यर्थः। तेन धर्मवान्वेहेरित्यादी व्यधिकरणधर्मोवाक्ये
असाध्याभावप्रमाव्यक्तेः साध्यवत्ताज्ञानविरोधित्वेपि साध्यसामान्याभावप्रमाया येव साध्यवत्ताज्ञानविरोधित्वान्नव्याप्तिः
व्यधिकरणधर्मोवाक्ये असाध्याभावस्य साध्यसामान्याभावत्वं भ्रमदशायां वर्तते न वहेमानित्याकारकसाध्यवत्ताज्ञान
विरोधित्वादसंभवः। ^{स्याद} तः प्रमात्वेपादानां प्रमात्वं चोन्नतमसामान्यभिन्नत्वं तेन तादृशबुद्धेरव्यंशतः प्रमाया
दुक्तदोषतादवस्थं। हृदादौ वद्वि सामान्याभावप्रमायाः साध्यवत्तधीविरोधित्वादव्याप्तिरतो यत्सामानाधिकरणेति
फलतः प्रमाविरोधणं। तथाच यद्धर्मोवाक्ये भवद्विशेष्यकसाध्याभावप्रमा सामान्यइत्यर्थः तेन वक्ष्यस्य
मानाधिकरणस्य संयोगसामान्याभावस्यैव गुणे धर्मिणि प्रमायाः साध्यवत्ताज्ञानविरोधित्वेपि संयोगी एतद्

दिप्रमायाश्चसंयोगेनमहानसीयवह्निमत्तावुधिं प्रतिचप्रतिबंधकत्वेपिनवह्निमाधूमादित्यादावव्याप्तिः। प्रतिबंधकत्वं
चात्रावच्छेदकधर्मवताज्ञानव्याप्यं। तेनवह्निसामान्याभावावच्छेदकतयाग्रीहीतस्यमहानसीयवह्न्यभावादेःपर्व
तादौप्रमायाःसंयोगसंबंधावच्छिन्नपर्वतधर्मिकवह्निमत्तावुधिविरोधित्वेपिनासंभवः। सर्वत्रेति। साध्यसामानाधिकरण्या
वच्छेदकस्यसमानाधिकरणत्वेकत्वमित्यतएवप्रथमस्यद्वितीयस्यनयसमानाधिकरणप्रमासामान्येसाध्यवृत्ताज्ञान
विरोधित्वं नास्ति तत्त्वमित्यतएवसामंजस्यादितिभावः। यनुयसमानाधिकरणसाध्याभावत्वावच्छेदेनसाध्यतावच्छेदक
वच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधिकरण्यंतत्त्वमेवप्रथमतःक्षणार्थः। तथाचधूमसमानाधिकरणस्यघटादिसामान्याभा
वस्यवह्नित्वाद्यवच्छिन्नयद्यप्यसिद्धसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावादसंभवस्यादतःसा
ध्याभावनपदं। चेनेवमपिप्रतियोगिपदं व्यर्थमिति वाच्यं। अनतिरिक्तवृत्तित्वंरूपावच्छेदकत्वेसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न

प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावस्याश्वंडस्यैव निविष्टत्वात् एवं द्वितीयलक्षणेऽपि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिमत्त्वम
 हविरोधिर्त्वं निवेद्य साध्याभावपदसार्थकं बोध्यमितीति तन्मंदं प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रंथावतारानुरोधेन साध्याभावस्य सर्वो
 क्तद्वितीयरीत्येव वक्तव्यतया हेतुसामानाधिकरणस्य बहिर्वत्वेन घटाभावस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधि
 करण्याप्रसिध्यात् दृश्यापदं प्रक्षिप्याप्यसंभवतादवस्थात् न च घटत्वेन वस्तुभाव एव बहिर्वत्वेन घटाभावाद्यात्मकः स
 मनियताभावानामैक्यात् तथा च स्योतेऽपि साध्यतावच्छेदकविशिष्टबहिर्वत्त्वरूपप्रतियोगिनः सामानाधिकरण्यमभा
 मेवेति वाच्यं तथा च घटसामान्याभावादेरपि घटत्वादिना प्रमेयसामान्याभावात्मकतया तस्यापि साध्यतावच्छेदकीभूत
 बहिर्वत्तावच्छिन्नप्रमेयरूपप्रतियोगिसामानाधिकरणतया तत्रादायासंभववारकस्य साध्याभावपदस्य व्यर्थतायावन्न
 लेपापितत्वादिति ॥ ७२ ॥ ११ ७२ ॥ ७२ ॥ ११ ७२ ॥ ११ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ७२ ॥ ११

३५

प्रगल्भस्यैव लक्षणं तन्मुपन्यस्यति। यद्विनिर्मुक्तं तद्विनिर्मुक्तं। यन्निष्ठसाध्याभाववद्बुद्धित्वसामान्य इत्यर्थः। तेन वह्निनिष्ठस्य अधिकरणधर्मावच्छि
न्नधर्माभाववद्बुद्धित्वस्य धर्मसाध्यकानुमित्यविरोधित्वेऽपि धर्मवान्वहेरित्यादौ नातिव्याप्तिः। धर्मादिनिष्ठेऽप्यनन्त्याद्यवच्छिन्नवत्त्वभाववद्बु
द्धित्वस्यापि रंधनत्वादिप्रकारेण वक्ष्यनुमितौ विरोधित्वादसंभवः स्यादतः प्रकृतेति। साध्यतावच्छेदकसंबंधेन कृपेण च प्रकृतसाध्यकत्व
र्थः। तथा च तादृशसाध्याभाववद्बुद्धित्वस्य वह्नित्वेन वक्ष्यनुमितिं प्रत्यविरोधित्वाददोषः। प्रकृतानुमिति विरोधित्वं न प्रकृतानुमिति वि
रोधित्वान्न विषयत्वमात्रं धर्मनिष्ठवृत्तित्वस्य अपि वक्ष्यनुमिति विरोधिनो भ्रमात्मकव्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति विषयत्वसंभवात् किंतु विषयत
या प्रकृतानुमिति प्रतिबंधकतावच्छेदकत्वं। तथा च वह्निनिष्ठवृत्तित्वसामान्यस्य धर्मसाध्यकानुमिति विरोधितावच्छेदकत्वो भोगव्यभिचा
रिण्यतिव्याप्तिरतः साध्याभाववतीति। तथा च यन्निष्ठसाध्याभाववद्बुद्धित्वसामान्यं प्रकृतानुमिति प्रतिबंधकर्ता वच्छेदकत्वमर्थः। न च
घटाभाववद्बुद्धित्वादौ साध्याभाववद्बुद्धित्वस्य धर्मसाध्यकानुमित्यनुत्पत्त्या वह्निनिष्ठस्य निधर्मवृत्तित्वस्य धर्मसाध्य
नुमिति प्रतिबंधकतानवच्छेदकत्वाद्यभिचारिण्यतिव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यं यन्निष्ठसाध्याभाववद्बुद्धित्वसामान्यं विषयित

सामान्यं न प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतानतिरिक्तवृत्तमित्यस्योक्तत्वात् साध्याभावसुखीरुद्वितीयरीत्या निवेशनीयः तेन न पूर्वोक्तदोषः अनु
 मित्यविरोधित्वज्ञानस्येति अनुमितिविरोधित्वं हि न साक्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वं व्यभिचारिण्यः साक्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वं व्यभिचारिण्यः साक्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वं व्यभिचारिण्यः साक्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वं व्यभिचारिण्यः
 प्रसंगापत्तेः किं नुमितिजनकज्ञानविरोधित्वं तु जनकं न यदि निरुक्तव्याप्तिज्ञानं तदा तादृशज्ञानं प्रतिनसाध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानं विरोधि
 किंतु साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं
 न प्रकृतानुमितिजनकं तदानीरुक्तव्याप्तेरनुमित्यनुपयुक्ततया तदभिमानमर्थोत्तरस्य समितिभावः एतेन यदि प्रकृतानुमितिपदं प्रकृतहे
 तुधर्मिकसाध्याभाववद्वृत्तित्वानुमितिपरं न तु प्रकृतसाध्यकानुमितिपरं विरोधित्वं चानुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वं अनुमितिप्रतिबंधकत्वं
 संगतस्य पासं तादृशव्याप्तेरनुमित्यनुपयुक्ततया तदभिधानेर्थांतरतादवस्थादिति ॥ ६९ ॥ श्रीसांब ॥ ७० ॥ मिश्रलक्षणमेव
 परिहृत्योपन्यस्यति केचित्तिथिः केवलान्वयिनिप्रसिद्धावपिबन्धादिसाध्यकेवतिरेकेण यावंतः साध्याभावास्तस्मात्सजातीयं न दृश्यं
 न्यतररूपात्मकप्रसिद्धमनुक्तं प्रत्येकमिति यावंतः साध्याभावास्तस्मात्सजातीयं न दृश्यं न्यतररूपात्मकप्रसिद्धमनुक्तं प्रत्येकमिति यावंतः साध्याभावास्तस्मात्सजातीयं न दृश्यं

तत्सजातीय इति। तदधिकरणवृत्तिर्वाभावात्कृते तत्पदेन यावत्साध्याभावपरामर्शे वहिमा-सूमादूपसामान्याभाववा-वायुवादित्योदोसाध्या-
भावसंकृततद्विपक्षावृत्तिर्वावच्छिन्नाभावभावदुपाधिकरणाप्रसिध्या अव्याप्तिरतस्तदधिकरणेति। तथा च प्रातिस्विकरूपेण साध्याभावानु-
पादयतत्सजातीयस्तदधिकरणवृत्तिर्वाभावो ग्राह्य इति भावः। व्यधिकरणधर्मी वच्छिन्नसाध्याभावसजातीयं घटत्वादिना तत्तदधिक-
रणवृत्तिर्वाभावमादाय अभिचारिण्यतिव्याप्तेर्वीरणा यथावन्तरिति। तथा च साध्यसामान्याभावसजातीयस्य तत्तदधिकरणवृत्तिर्वा-
भावस्य तत्रोक्तसत्तादोषः साध्यसामान्याभाववद्वृत्तिस्यैव व्यधिकरणधर्मी वच्छिन्नाभावो अभिचारिण्यस्तीत्यतः सजातीय इत्युक्तं।
ननु घटत्वादिना निर्धूमवृत्तिवत्स्याभावोप्यभावत्वादिना धूमसामान्याभावसजातीय एवेत्यतिव्याप्तितादवस्थ्यमत आह। साजसं-
चेति। यद्यपि साध्याभावनिर्धुमस्तमानाधिकरणधर्मी वच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्य व्यधिकरणधर्मी वच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्या न्यतर-
रूपं तेनैव रूपेण सजात्यं वाच्यं। तथा च वहि सामान्याभावादिनिष्ठयत्तादृशान्यतररूपं वहित्वा वच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्या दिवस्व-
पंतस्य निर्वहिवृत्तिवत्सामान्याभावादावसत्त्वादसंभवः। तथापि यावन्तः समानाधिकरणधर्मी वच्छिन्नाभावास्तावदन्यतमत्वं तद्वि-
न्यान्यतररूपेण सजात्यं वाच्यमित्यदोषः। समनियताभावानामैक्याद्गताभाव एवति। भ्रुविलब्धधिकरणधर्मी वच्छिन्ना

भाव इति मते तु गगनाभावश्च गगनाभावमिदं नान्यतरूपेणैव साज्जत्वं वाच्यं तेन घटत्वेन निध्नमवस्थित्वाभावस्यैव गगनत्वादिसमानाभि
 करणधर्मीव किञ्च प्रतियोगिताकृतया धूमसामान्याभावसजातीयत्वेऽपि नातिव्याप्तिः साध्याभावश्चेति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव
 छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावो न साध्याभावपदे नोक्त इत्यर्थः साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वरूपप्रथमरीत्याभि
 धाने घटत्वं विशिष्टवाच्यत्वाद्यभावेऽपि साध्याभावपदार्थतया तत्सजातीयस्य तदधिकरणवत्त्वत्वाभावस्यापि हेतावसत्त्वादसंभ
 वः स्यादतः सत्परिमाणः अत्र साध्याव्यापकतावच्छेदकसंबन्धेनैव साध्यव्यापकस्याभावो ग्राह्यः त्वेनैकसंबन्धेन व्यापक
 स्य संबन्धांतरावच्छिन्नाभाववति हेतौ तावपि न क्षतिः यत्तु साध्यातावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकत्वेनैव संबन्धेन साध्याभा
 वोति वैशानीय इति मतं तत्तु क्व यत्र तादात्म्यसंबन्धेन प्रमेयमात्रं साध्यं तत्र तेन संबन्धेन साध्यव्यापकतावच्छेदकं यत्प्रमे
 यत्वादिकं तादात्म्येन तदवच्छिन्नाभावाप्रसिध्या तत्र सद्येतावद्व्याप्तेः प्रमेयत्वेन पटपटोभयमेव स्वीकारेण कथंचित्तर्गाव्या
 प्तिवारणेऽपि नान्यथापिकसंबन्धेन साध्यतायाप्रव्याप्तिः साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताप्रसिद्धेः किंचैवं
 धूमवाच्यहेरित्यादावतिव्याप्तिः संयोगेन धूमसामान्याभावस्याव्यावृत्तितया धूमत्वे घटाभावस्यैव तादृशस्यैवावदंत

गीतवेतनसजातीयस्यतदधिकरणवृत्तिर्भावावस्येववहोसत्वात्। अस्माकं तु स्वरूपसंबंधेनामपिंडभेदस्यापि धर्मव्यापकतयावहेस्त
दभाववद्वृत्तिवादतिव्याप्तिनिरासादिति धेयं। ननु कपिसंयोगेनत्यादित्यादावव्याप्तिः कपिसंयोगसामान्याभावस्यापि प्रतियोगि
वैयर्थ्यधिकरण्यप्रतिष्ठितसाध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनयावदंतर्गतित्यातस्तजातीयस्यदेतदधिकरण
वृत्तिर्भावावस्यहेतावसत्वादत आह। व्याप्यवृत्तिश्चेति। व्याप्यवृत्तिश्च - - - निरवच्छिन्नवृत्तिकोऽयत्वं। संयोगीसत्वादित्यादेतु
इत्येतादिसामान्याभावस्यापि साध्याभावेतमहेतोसादधिकरणवृत्तिर्वादेरनातिव्याप्तिः। ननु रूपवान्यधिबीत्वादित्यादावव्या
प्तिः। रूपत्वेननित्यसमवेताभावस्यापिनिरुक्तमावसाध्याभावांतर्गतित्यातस्तजातीयस्यतदधिकरणवृत्तित्यस्यहेतावसत्वात्तुसा
मान्यधर्मेणविशेषाभावस्वीकारेनरूपत्वेनतद्रूपाभावमादायाव्याप्तिरत आह। प्रतियोगितावच्छेदकेत्यादि। प्रतियोगिताव
च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरण्यंयथैतत्प्रतियोगिताकाभावेस्वावच्छेदकसंबंधेनस्वसमानाधिकरणस्वावच्छेदका
वच्छिन्नसामानाधिकरण्यंतदन्यप्रतियोगिताकत्वंतेननित्यरूपात्मकेनप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेनप्रतियोगि
सामानाधिकरण्यविरहेपिउक्ताभावस्वनसंग्रहः। नवावाच्यत्वेनप्रमेयसाध्यभावस्येवसेयत्वेनवाच्यत्वाद्यभा

वतथा अधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव * नात्र प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि तदसंग्रहः । निरु-
 त्तायां तदस्य प्रतियोगिताया मेव साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नसंबोध्यं । तेन कपिसंयोगस्वरूपाभावेऽसंवेतसा-
 मान्याभावनिष्ठनिरुक्तप्रतियोगिताकृत्यकपिसंयोगाभावत्वकपुसाध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्ययोः
 सत्वेऽपि कपिसंयोगाभाववाच्यादित्यादौ रूपत्वेन नित्यसंवेतभावस्यैव नित्यरूपसामान्याभावरूपतया तत्र नित्यरू-
 पत्वावच्छिन्ननिरुक्तप्रतियोगिताकृत्यसाध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतरूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्ययोः सत्वेऽपि रूपव्यतिथि-
 त्वादित्यादौ च नाव्याप्तिः संवेतसामान्याभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाः साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपानवच्छेदकत्वादिति धेयाद्वितीयरी-
 तेः प्रवेशस्य फलमाह । तत्र साध्यव्यतिथिरिति । अभाववति वृत्तावपि हेतोर्नाव्याप्तिरिति परेणान्वयः । व्यापकत्वव्यतिथिदेः फलमाह
 । अव्यापकत्वेऽपि साध्यस्येति तत्र साध्याभावेत्यादि । सामान्यतः साध्याभाववृद्धित्वेऽप्यव्यापकेऽप्यतोऽवच्छिन्नसामान्याभा-
 वस्वजातीयस्य अधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसाधारणसाध्याभाववृद्धित्वेऽप्यव्यापकप्रतियोगिताकाभावस्याप्रसि-
 ध्याव्यतिरेकिमात्रेऽव्याप्तिरतस्तदिति साध्याभावविशेषणं । तथा च निर्वहति त्वत्त्वसामान्याभावत्वनिर्वहतिव

नित्यत्वव्यापकप्रतियोगिताकः तत्र साध्याभावसजातीयोयोस्तीत्यदोषः नन्वेवमपि जलवृत्तित्वेन निर्धर्मवृत्तित्वाभावस्य निरुक्तरूप
शास्त्रिनो बन्धो सत्यादित्यपि न च व्यासश्च वृत्तिधर्मी न वक्षिन्नेत्येवं परित्यज्य स्वान्यनवृत्तिधर्मी न वक्षिन्नेत्येव प्रतियोगितायां
विशेषणं वाच्यमन्तो नोक्तदोष इति वाच्यं तथापि गुणभेदाभावसजातीयस्य पूर्वक्षणेन नित्यविशिष्टगुणसमवेतत्वाभावस्य
हेतोः सत्यादुपनिर्भंसत्वादित्यादावतिप्रसंगादत आह तत्र साध्याभाववद्वृत्तित्वेतिरिक्तसमानाधिकरणधर्मी न वक्षिन्ने
प्रतियोगिताको वा बोध्य इति अयं पाठः क्वचिदुक्तः तत्रातिरिक्तान्तेन निर्वाहिवृत्तित्वसामान्याभावोः संयहः अन्यथा वक्षिन्ने
मान्याभावसजातीयस्य समानाधिकरणधर्मी न वक्षिन्ने प्रतियोगिताकाभावे स्यात्प्रसङ्गात् न च निर्धर्मत्वादिसजा
तीयस्य निर्धर्मवृत्तित्वेतिना वक्ष्यादित्तेरभावस्य हेतोः सत्याधर्मवान्वहेरित्यादावतिव्याप्ती हेतुतापठकसंबंधावक्षिन्नेवृत्ति
तामात्रनिष्ठत्वेन प्रतियोगिताया विशोषणीयत्वेपि निर्धर्मवृत्तित्वेन जलवृत्तित्वजलान्यनिर्धर्मवृत्तित्वोभयाभावमादायाति
व्याप्तितादवस्थप्रतिवाच्यं एतदस्वरसेनेव यद्वेत्यादिलक्षणांतरस्य वक्ष्यमाणत्वात् अद्यपि तत्र साध्याभाववद्वृत्ति
त्वेन वक्षिन्नेताभावा इत्यस्यैव सम्यक्ते समानाधिकरणधर्मादिकं प्रक्षिप्य निषेधद्वयस्य निवेशो व्यर्थः

सवत्रयाधकरधमोवाच्छेन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वचेन्नवद्यथाभावस्यैव तादृशस्य साध्याभावसजातीयस्य संभवात्
 तथापि यथासंनिवेशो न वै व्यर्थं यत्र तादात्म्ये न हेतुता तत्र स द्वे तौ व्यधिकरणधर्मो वच्छिन्नसाध्याभाववतादा
 त्म्यस्य जगत्स्वरूपतया तादृशतादात्म्यत्वस्य कैवल्यव्यवस्थेन तदवच्छिन्नाभावाप्रसिध्या अव्याप्तिरतो बालक्ष
 णद्वयगर्भितोक्तस्यैव प्रसक्तं यत्तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वलावच्छिन्नाभावात् इत्युक्तावसंभवस्याव्यधिकरण
 धर्मो वच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वलावच्छिन्नाभावाप्रसिधेस्तादृशवृत्तित्वत्वमपेक्ष्य तत्तत्तद्वृत्तित्वत्वमात्रस्यै
 वोक्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति। तन्नुक्तं गुरोः प्रतियोगितावच्छेदकत्वं मंगी कृत्यैतल्लक्षणकरणोत्तज
 न्यथा महाकालभेदे साध्ये जन्यत्वविशिष्टव्यवस्थादेः कालिकसंबन्धेन हेतुताया मव्याप्तिप्रसंगात्। महाकालभेदाभाव
 वद्वृत्तित्वत्वमपेक्ष्य तद्युतावृत्तित्वत्वमात्रेणैव महाकालभेदाभाववद्वृत्तित्वाभावप्रतियोगिताया अवच्छेदात्। महा
 कालभेदाभावसजातीयस्य तद्वृत्तित्वत्वातिरिक्तसमानाधिकरधर्मो न वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्याप्रसिद्धेति

तिथ्येयां तादृशवृत्तित्वव्यापकेत्यस्य प्रयोजनमाह साध्याभाववद्वक्तिविशेषवृत्तित्वस्येति। अभावमादाय जातिप्रसंगश्च
त्यन्वयः। ननु व्यभिचारनिरूपकाधिकरणस्य ध्यानत्वाभावस्यापि साध्याभावतया तद्वृत्तित्वसामान्याभावस्य व्यभिचारि
ण्यसत्ताकृतोतिव्याप्तिरत आह। पार्थिवत्वादिति। पार्थिवत्वादिविशिष्टं यन्निर्धूमवृत्तित्वं तद्वृत्तौ नास्ति वहेरपार्थिवत्वादित्यति
प्रसंग इति भावः। आदिना जल्मत्वादिसंग्रहः। व्यासज्ज्वलति धर्मो न वद्विन्नेत्यस्य प्रयोजनमाह। द्वित्याद्यवद्विन्नेत्यवे
ति। निर्धूमवृत्तित्ववद्विन्नेदोभयं वा वद्विन्नेत्यस्य वेत्यर्थः। न दोष इति। अन्यथा निर्वक्तिसंयुक्तत्वाभावस्य साध्याभावव
द्वृत्तित्वव्यापकव्रतियोगिताकल्याभावान्निर्बन्धवृत्तित्वस्य सामान्याभावस्य धर्मे असत्त्वादव्याप्तिरेव स्यादि
ति भावः। इष्टं चेति। साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य हेतुतावेच्छेदकसंबन्धेन उक्तोचेत्यर्थः। तादृशसंबन्धेन हेतुधिकर
णता प्रवेशे गौश्वमतः कस्यचिदित्युक्तं। तथा च हेतुतावेच्छेदकसंबन्धावद्विन्नेति भावः। अधिकरणतावद्वृत्तित्वं सा
ध्याभावविशेषणमित्यर्थः। सत्त्वादवित्यादिपदेन वद्विन्नेति मात्तृमादित्यादिपरिग्रहः। तगापि जातिसामान्या

व्याभावोदः साध्याभावतया न दूतिसंयोगेन वृत्त्यसिद्धिरव्याप्तिरिति संगतम् । ननु द्वयं विशिष्टसत्त्वादिभ्यो व्याप्तिः वि-
 शिष्टसत्त्वस्य सत्तानतिरेकेण सद्रव्यत्वाभाववति वृत्त्या द्रव्यत्वाभावसजातीयस्य तद्वृत्तित्वभावस्य हेतावस-
 र्थात् न चेवं विशिष्टहेत्वधिकरणेनैव ज्ञान एव साध्याभावो गृह्यतां तावत्तैवेवोक्तदोषव्युत्पत्त्यादिति वाच्यं । तथा
 पि धर्मवान्वहेरित्यत्रातिव्याप्यैः निर्धर्मवृत्तित्वसामान्याभावस्य महानसीयवन्मोसत्त्वात् न च हेतुतावच्छेद-
 कधर्मावच्छेदेन तादृशवृत्तित्वभाववत्वं विवक्षितं । तथा सत्यपि निर्धर्मत्वादिसजातीयैर्निर्धर्मवृत्तित्वेन
 वृत्त्यवच्छेदभावताद्रूप्येण जलवृत्तित्वजलान्यनिर्धर्मवृत्तित्वोभयाभावोच्चादायातिव्याप्तितादवस्थस्य मतमा-
 हायहेति वन्वित्वाद्यवच्छिन्नधर्मभावसजातीयस्य तद्व्यापकीभूतस्य तस्यैवाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकेन
 वन्वित्वादिनावन्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिकतावच्छेदाव्याभिचारिण्यतिव्याप्तिरतो यावन्त इति । तथा च प्रमा-
 दिसामान्याभावस्यापि साध्याभावतया यावदंतर्गतत्वात् तद्व्यापकीभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकेन धर्म

लादिनाव्यादिकं प्रतिव्यापकत्वाभावाच्चातिव्याप्तिः तत्तद्वन्त्यभावसजातीयस्य तद्वापकीभूताभावस्य प्रतिको-
गितावच्छेदकेन तत्तद्वन्तित्वादिना धूमादिकं प्रतिव्यापकत्वाभावादसंभवइत्यतस्तद्वन्त्यासाध्याभावइति साध्यता
वच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाइतितदर्शः तत्तद्वन्तित्वादिनं तु न स्वाध्यव्यापक-
तावच्छेदकमतस्तदवच्छिन्नाभावमादाय नोक्तदोषः तादृशसाध्याभावसाजात्यं तादृशयावत्साध्याभाववृत्तिप्रागुक्त-
न्यतररूपवत्त्वं तच्च व्यतिरेकिण्यप्रसिद्धमतः प्रत्येकमिति। यद्यपि तादृशयावत्साध्याभावानां प्रत्येकनिरूपितसाजात्यं
न कुत्राप्यवेस्तीति व्यतिरेकिण्यव्याप्तितादवस्थं तथापि तेषां प्रत्येकनिरूपितसाजात्यं तस्यैकैकशेषकरणाद्यावतः साध्या-
भावाः प्रत्येकं तत्तत्सजातीयस्य तत्तद्वापकीभूताभावस्य लाभाददोषः। धूमादिसामान्याभावव्यापकस्य बन्धित्वादिना वृ-
त्ताभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकेन बन्धित्वादिनावच्छिन्नवच्छिन्नप्रतिव्यापकत्वाद्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरतः
सजातीयस्येति साजात्यं तु प्रागुक्तदिशामाहोतेन संयोगादिसंबन्धावच्छिन्नद्वयत्वादिनिष्ठावच्छेदकर्तृकव

नैसजातीयाभावस्यप्रतियोगितावेच्छेदकेनधर्मेणतदयोगोऽहंकभेदत्वादिनावहित्वाद्यवच्छिन्नंप्रतिआपकत्वाभावासा
मानाधिकरण्यमात्रोक्तावपिनातिव्याप्तिः।तथापिसाध्याभावव्यापकत्वेद्युटितनिरुक्तसाध्याभावसजातीयाभावेसा
ध्याभावसामानाधिकरण्यस्याप्रविष्टत्वात्तसाध्याभावव्यापकीभूतपर्यंतस्यव्यर्थत्वेतिचेयं।यत्तसाध्याभाववेच्छेदक
संबंधेनसाध्यव्यापकतायाःयदवेच्छेदकंतेनैवसंबंधेनतत्तद्रूपावच्छिन्नाभावोत्रसाध्याभावोत्राव्यर्थः।तथात्रयोगो
हंकभेदत्वंस्यनसंयोगात्तकसाध्याभाववेच्छेदकसंबंधेनधर्मेव्यापकतावेच्छेदकत्वमितितदवच्छिन्नाभावोत्रसा
ध्याभावः।किंतुधर्माद्यभावएवंतसमानाधिकरणस्यवन्त्याद्यभावस्यप्रतियोगितावेच्छेदकेनवहित्वादिनावहित्वाद्यवच्छिन्नंप्र
तिआपकत्वादतिव्याप्तिरतःसमानाधिकरणस्यत्यपहायव्यापकीभूतस्यैकत्वं।नचैवंवक्तुमाधुमादित्यत्राव्याप्तिः
संयोगेनवन्त्याभावस्यापिसाध्याभावतयातस्यैकत्वान्वयित्वेनतत्तसजातीयव्यापकीभूतव्याप्यवृत्त्यभावाप्रसि
धेरितिवाच्यं।यावंतोव्याप्यवृत्तयःसाध्याभावास्तेषामेवनिवेश्यतेयावत्तिसामान्याभावस्यनिरवच्छिन्नहेत्यधिकर

णवृत्तिकत्वरूपव्याप्यवृत्तिविरहेण यावदनंतर्गतत्वात् धूमाभावस्तु बहिर्भेदयोगोच्छेदक एव तादृशव्याप्यवृत्तिविरतित्व
 तादात्म्येन व्रजेयमात्रस्य साध्याभावोपपत्त्येः । तत्र व्रजेयत्वादेरेव तादात्म्येन साध्यव्यापकतावच्छेदकतया तादात्म्येन तदेव वच्छि
 न्नाभावाप्रसिद्धेः । अन्येतु यावतः साध्याभावो प्रत्येकं तत्तत्संजातीयनिष्ठयद्यद्रूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वं तत्तत्सो
 ध्याभावव्यापकतावच्छेदकं तत्तद्रूपेण यद्रूपावच्छिन्नं प्रतिव्यापकत्वं तदेव वच्छिद्यते तद्रूपवत्त्वमर्थः । तत्र च साध्याभावव्यापक
 तावच्छेदकत्वं सपहाय साध्याभावे सप्तमीधिकरणवृत्तिवोक्तौ गुणान्यत्वं विशिष्टसत्ताभाववान्द्रव्यान्यत्वं विशिष्ट
 सत्ताभावादित्यत्रातिव्याप्तिः । गुणान्यत्वं विशिष्टसत्ताभावो भविरूपस्य द्रव्याद्यन्यत्वाद्यभावरूपस्य निरुक्तसाध्या
 भावस्य संजातीये सप्तानाधिकरणे च सत्ता रूपे भवेवर्तते यद्रव्यान्यत्वं विशिष्टसत्ताभावत्वरूपधर्मीवच्छिन्नप्रति
 योगिताकाभावत्वं तेन द्रव्यान्यत्वं विशिष्टसत्ताभावत्वरूपधर्मेण हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नं प्रतिव्यापकतावच्छेदात्
 साध्याभावव्यापकतावच्छेदकत्वोक्तौ द्रव्यान्यत्वं विशिष्टसत्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वादिकं न गुणान्य

(संबंधः)

त्वविशिष्टसत्ताभावाभावाद्यात्मकस्य साध्याभावस्य व्यापकतावच्छेदकं द्रव्य एव व्यभिचारो नोक्तो दोष इत्याहः। द्रव्यं विशिष्टसत्ता
दित्योदो व्यापकीभूततादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकेन गुणत्वादिना सत्त्वादिकं प्रति व्यापकतानवच्छेदादव्याप्तेराह यद्
पावच्छिन्नं सतीति। ५ न चेदं गमनं स्पंदत्वादित्योको तादृशस्य गतित्वाद्यभावरूपप्रतियोगितावच्छेदकीभूतगतिवत्त्वादिनापि
कालिकसंबंधेन स्पंदत्वव्यापकत्वादित्यव्याप्तिरिति वाच्यं। तादृशाभावस्य यत्प्रतियोगिताया अवच्छेदको धर्मस्तत्प्रतियोगिता
वच्छेदकसंबंधेन हेतुव्यापकत्वेत्येवमव्याप्तिरिति भावः। परैः परिष्कृतं निरसितुमाहा साधनस्येत्यादिना तादृशेति। यावतः सा
ध्याभावाः प्रत्येकं तत्सजातीयव्यापकीभूताभावेत्यर्थः। तदवच्छेदकत्वमिति। तत्तत्साध्याभावसजातीयतद्वापकीभूताभावाप्रति
योगितावच्छेदकत्वमित्यर्थः। प्रथमेऽदृष्टान्ताहा द्रव्यमित्यादि। तादृशाभावेति साध्याभावसजातीयव्यापकीभूताभावस
र्थः। द्वितीयेऽदृष्टान्ताहा सैयं प्रमेयादित्यादि। प्रमेयत्वादिति। न च सामान्यधर्मेण विशेषाभावस्य व्यवस्थापितत्वात् प्रमेयत्वे
न गगनाभावेऽप्येव प्रागुक्तक्रमेण साध्याभावसजातीयस्य प्रतियोगितावच्छेदकं प्रमेयत्वमादाय नान्याप्तिरिति वाच्यं त
थापि विषयत्वापेक्षया शः प्रमेयत्वप्रमेयविषयत्वस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे नोक्ता व्याप्तितादवस्थादिति भा

वः। नव्यास्तु भावंतः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्तत्सजातीयोयस्तत्समानाधिकरणव्याप्यवृत्त्यभावस्तत्प्रतियोगित्वमेव व्याप्तिः
 व्याप्यवृत्तिवृत्तुप्रकृतहेतुसामानाधिकरण्यव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभित्तलोभयाभाववच्छिन्नत्वं तेन धर्मसाध्या
 न्याभावसमानाधिकरणस्य तत्तत्सजातीयस्य च वृद्धिधर्मोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगित्वेऽपि धर्मसाध्या
 कवन्तैर्नातिव्याप्तिः। तादृशोभयाभावस्य निरुक्तव्याप्यवृत्तिचाभावान्। एवं च यत्र भावे प्रकृतसाध्यसामानाधि
 करण्यव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभित्तलोभयाभावेः स एव साध्याभावपदार्थः। तेनाभाववान्नुमेयत्वा
 दित्यादौ साध्यप्रतियोगिकपटावृत्तिनाद्यवच्छिन्नाभावस्याधिकरणे घटोदोवर्तमानस्य तत्तत्सजातीयस्य हेतुभावस्य नि
 रुक्तव्याप्यवृत्तिबाधविधावपि नातिव्याप्तिः। इत्थं च द्वयं सत्तादित्यादौ गुणान्यत्वाद्यभावस्यापि निरुक्तसाध्याभाववत्त्वान्न
 दधिकरणे २१ गुणोदोवर्तमानस्य तत्तत्सजातीयाभावस्य निरुक्तव्याप्यवृत्तिबाधप्रसिद्धेव नातिव्याप्तिः। वाच्येऽपि
 यादित्यादौ तु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववत्त्वसाध्याभावसमानाधिकरणस्य विरुद्धघटत्वं पठत्वाभ्यां प्रमेया

४६

भावस्य घटत्वादिना वाच्यत्वाद्यभावस्यैववानिरुक्तव्याप्यां नित्यशालिनः प्रतियोगितामादाय लक्षणसंभव इति
यथा श्रुतमेव सम्यगिति प्रतीत इति याहः ॥ व्यापकी भूतस्य सजातीयस्यैव्यादिमदित्योगेन । त्वद्युलक्षणमाहा
यचेति । तादृश इति । शक्यतसाध्यव्यापकता न केदं क रूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा इत्यर्थः ॥ अत्रापि यत्संबं
धेन साध्यव्यापकता तत्संबंधावच्छिन्नाभावानां प्रतियोगितावच्छेदकधर्मैः तत्संबंधेन यद्रूपावच्छिन्नप्रतिया
पकत्वं भवच्छिन्नत इति पर्यवसितार्थः । तेन गमस्यंदत्वादित्यादौ रामनत्वाद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकैः गम
नत्वादिभिः कालिकसंबंधेन स्पंदत्वादिहेतुव्यापकतावच्छेदकत्वेपि नातिव्याप्तिः । न वाचाच्यत्वादिभेद
प्रतियोगितावच्छेदकमादायैव केवलान्वयि स्थले लक्षणसंभवे प्रतियोग्यत्वसिद्धेत्यादिग्रंथाव
तारानुपपत्तिः । न च धूमत्वेन धूमाभावस्य बन्धित्वेन धूमवद्बुद्धेरभावत्वात् अयः पिंडान्यत्वाद्य
भावस्य अयः पिंडान्यत्वे लक्षणस्य रूपसंबंधेन भेदावच्छिन्नाभावत्वात् प्रतियोगितावच्छेदकी

दम

अतः कृत्वा भेदत्वादितिर्वह्निवाद्यवच्छिन्नं प्रतिव्यापकतावच्छेदाद्भूतवन्नहेरित्यादावतिव्याप्तिरिति वाच्यं यत्प्रतियोगिता
काभावे स्वावच्छेदकावच्छिन्नवद्वनित्यव्यधिकरणधर्मीवच्छिन्नाभावभिन्नत्वोभयाभावस्तादृशप्रतियोगिता
या एवावच्छेदकधर्मस्य लक्षणघटकत्वादिति संक्षेपः ॥ ४ ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ४ ॥
परेत्विति साध्याभाववद्वनित्यस्य घटत्वादिना नावतादायव्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरतो मावतइत्युक्तं तादृशवृत्ति
त्वाभावेव त्वेपि देशकविशेषणतयेव ग्राह्येन निधूमवृत्तित्वादिसामान्याभावस्यापि कालिकसंबन्धेन न न्या
दिवृत्तित्वादावलोपादानेपि नातिव्याप्तितादवस्थं नहि मान्धुमाद्वाच्यं यत्तद्व्याप्तिः व्यधिकरणा
धर्मीवच्छिन्नसाध्याभाववत्संयुक्तत्वादिसमनियतप्रतियोगिताकस्य संयुक्तत्वादिसामान्याभावस्य हेतावसत्त्वा
दतो वृत्तिर्गद्वयइत्युक्तं तदनुक्तावसंभवस्तु नास्ति तादवस्थसंबन्धेन सहेतावेव नित्यरूपलक्षणगमना
ताव्यधिकरणधर्मीवच्छिन्नसाध्याभाववत्तादात्म्यप्रतियोगिकस्य व्यधिकरणधर्मीवच्छिन्नाभावस्यैव वस्तु

गत्या तादृशवृत्तिवत्त्वव्यापकप्रतियोगिताकतया तथाविधया वदभावस्यैव हेतुत्वस्यैव विधिधर्मस्यैव संब
धेन हेतुतावृत्तिमद्वययत्नपि वृत्तिमत्त्वेनैव बोध्यं निति पाठः तदभावस्यैव हेतुत्वस्यैव संबधेन
त्यादिवृत्तिसमवेतत्वघटितजातित्योक्त्या संबधांतरेण यो वृत्तिमान्स्तद्वृत्तिवत्तुपदसिद्धिर्नास्ति नान्यथा
हेतुताघटकसंबधेन यो वृत्तिमान्स्तद्वृत्तित्वेन तादृशाभावस्यैव वदनंतर्गतत्वादिति भावः अत्र वृत्तिमति
वृत्तिदैशिकविशेषणतया ग्राह्यतेन वाच्यं घटत्वादित्योक्त्याधिकरणधर्मावच्छिन्ने वाच्यत्वाभाववत्त्वस्य
नेतृत्वस्य समनियतप्रतियोगिताकस्य समवेतत्वसामान्याभावस्य हेतुताघटकसमवायसंबधेन वृत्तिम
तिस्यैव दौकालिकसंबधेन वर्तमानस्य दैशिकविशेषणतया घटत्वादिति तावत्संबधेन नान्यथा
पीत्यपिकारेण साध्याभाववति वृत्तिरपि हेतुताघटकसंबधेनैव ग्राह्येति व्यंजितेन तत्तद्धूमावद
वान्यत्वत्वावच्छिन्नाभावस्यापि पूर्वोक्तद्वितीयरीत्या साध्याभावत्वेन तद्वृत्तिसंबधसामान्येन यो वृत्ति

स्तदभावस्य तद्वत्प्रमाणवत्समानकालीनद्वयवृत्तेर्धर्महेतावसत्येपिन वहिमान्ध्रमादित्यादावव्याप्तिः। ननु साध्यप्रति
योगिकाभावमात्रस्य प्रवेशोऽधर्मस्य तत्तद्वत्त्वभाववद्वृत्तित्वाद्बहिमान्ध्रमादित्यादावव्याप्तिः। साध्यतावच्छेदकध
र्मावच्छिन्नाभावप्रवेशोऽनुगमनादेस्साध्यत्वेऽव्यक्तादावव्याप्तिः। तादृशसाध्याभावस्य केवलान्वयित्वात्
एवंश्राणग्राह्यगुणवान्ममेववान्पृथिवीत्यादित्यादावव्याप्तिः। तादृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वाश्रयि
त्येतत्त आह। साध्याभावश्चेति। पूर्ववदिति। प्रकृतसाध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताको व्या
पकसिद्ध्याभावेन साध्याभावस्यार्थ इत्यर्थः। यथा शृते साध्याभावस्य प्रवेशो नासंगत्यापत्तेः। अत्रापि ये
न संबंधेन व्यापकतातत्संबंधेन तादृशरूपावच्छिन्नाभावो बोध्यः। तेन सा नवान्तरादित्यादौ स्वरूपसं
बंधेन साध्यव्यापकस्य प्रमेयत्वादेः कालिकसंबंधावच्छिन्नाभावाधिकरणसमवेतत्वाभावस्य स्य यत्ना
दिनिष्ठस्य आत्मत्वादित्येतावसत्येपिनक्षतिः। यनु साध्यतावच्छेदकसंबंधेन तादृशरूपावच्छिन्नाभावो

५६

नां विवक्षणात् ज्ञानवानां तत्त्वादित्यादावपि नाव्याप्तिः कालिकसंबन्धेन प्रमेयत्वाभावस्य साध्यता घटकसमवायसंबन्धे वैधित्येन तादृ
इत्थं च व्यापकतापितेनेव संबन्धेन व्याख्यातेन विवक्षितया साध्यव्यापकस्य ज्ञानादेः साध्यता घटकसमवायसंबन्धेनाभाववतिहेतोर्वर्तमान
येपि द्वयं धिनीत्यादिसाधोना व्याप्तिरितितनुत्वं । न निनियामकसंबन्धेन साध्यतायां तदवधिर्न प्रतियोगिता प्रसिध्या सहेताव्याप्तेः ।
धूमवान्नेरित्यादावतिव्याप्तेः । अधिकरणधर्मावधिर्न प्रतियोगिताकस्यैव संयोगादिसंबन्धावधिर्न साध्यव्यापकवतिहेतावद्वि
त्वाभावस्यापि अधिकरणधर्मावधिर्न स्यैव तद्विषयत्वात् प्रमेयत्वाच्च तादिसाधोना तस्मिन् साध्यतायां व्याप्तेः । साध्यता घटकतादा
त्म्यसंबन्धेन प्रमेयत्वादेरेव साध्यव्यापकतावच्छेदकतया तत्संबन्धेन तदवधिर्न भावो प्रसिधेरिति दिक् । वहिमान्धमादिसादाव्या
प्तिः । वहि संयोगाभावेऽपि साध्यव्यापकतया तदभावात्सकं वहि संयोगवद्विषयत्वात् साधोनाभावस्यैव घटादिनिष्ठस्य हेतावभावात्तो
व्याप्यवत्तित्वेनाभावे विरोधणीयः । वस्तुतस्तु निरुक्तसाध्याभावो धिक् रत्नमेव रयविशेषणताविशेषणप्रवेरय । अन्वयाद्यं यगु
णादित्यादौ द्रव्यत्वाभावस्य कालिकसंबन्धेनाधिकरणगुणस्य हेतुद्रव्यत्वाभाववत्समेतत्वात्साधोनाभावस्य ज्ञानादिनिष्ठस्य हेतावस
त्वादभावापत्तेः । तथा च वहि संयोगाद्यात्मकाभावस्य तादृशसंबन्धेनाधिकरणाप्रसिध्या तस्मादाया व्याप्तेर्वीरणार्थे न व्याप्यवत्तिप
दापरं रूपवान्यधिनीत्यादिसाधोनि ससादिना रूपाद्यभावस्यापि तादृशधर्मावधिर्न भावतया तद्वत्समेतत्वाद्यभावस्य नित्य
रूपादिनिष्ठस्य हेतावसत्वादव्याप्तिरतो व्याप्यवत्तिपदा न च तस्यापि व्याप्यवत्तित्वादुक्तदोषतादवस्थ । प्रतियोगिताकाभावे स्वाव

कुदकसंबंधेन स्वावकुदकधर्मावच्छिन्नवद्वितिलस्य अधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभिन्नतुल्यचरुयोर्व्यतिरेकः साध्यव्यापकतावकुदकरूपाव
च्छिन्नतादृशप्रतियोगिताकाभावस्यास्तत्त्वानि स्यादित्यदिना रूपाद्यभावस्य अधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभिन्नस्य स्वावकुदकीभूतनिसत्ता
द्यवच्छिन्नवद्वितिलोदेन व्युदासः। एतेन संयोगाद्यभावोदेः साध्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावकुदकतया प्रतियोगिवैयर्थ्याधिकरणपादितसा
ध्यव्यापकतानवकुदकत्वेपिन व्याप्यवृत्तिन व्याप्यवृत्तिपदवैयर्थ्यमिति ध्येयम्। ननु वक्षिमात्राभूमादिस्वत्यादावालोकावृत्तित्वादिना आ
लोकावृत्तिसामान्याभावोपि साध्याभाववद्वितिलभावोपावदंतर्गतः संयोगादिसंबंधावच्छिन्नवक्षिमात्राभूमादिसामान्याभाववद्वितिलस्याप्यालो
कावृत्तिप्रयत्ननिवेशेत्। एवमिधनत्वावच्छिन्नवक्षिन्नाभावाधिकरणीभूतमहानसद्वितिलोदेर्महानसद्वितिल्यादिनयोभावः सौपि साध्याभा
ववद्वितिलभावोपावदंतर्गतः तयोर्धर्मादावसत्त्वादसंभनद्वितिलोत्ताओ१। तद्वद्वितिलभावोपीति। प्रिथलक्षणेण इवात्रापि तज्ज्ञाध्याभाव
वद्वितिलवर्त्तमानो व्यासज्जवृत्तिधर्मनिवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे प्रवेशे आलोकावृत्तित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य हेतावसत्त्वाद्वितिलान्धमा
दित्यत्राव्याप्तिरतो न्यथा व्याचष्टे। स्वव्यापकेति। स्वप्रतियोगितातद्व्यापकीभूतं यतस्तत्साध्याभाववद्वितिलत्वं तद्व्यापकं प्रतियोगि
ताक इत्यर्थः। अधिकरणधर्मावच्छिन्नसाधारणसाध्याभाववद्वितिलत्वं व्यापकं प्रतियोगिताकस्य अधिकरणधर्मावच्छिन्नाभा
वस्यैव वृत्तिमद्वितिलोद्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरत उक्तं तन्नदिति। तथा चेन्निरुद्धवृत्तित्वाभावस्यैव स्वव्यापकतत्तत्साध्याभावव

द्वितित्वव्यापकप्रतियोगिताकतयातस्यवन्हादवसत्वात्प्रतियोगितासिरितिभावः। स्वनिष्ठद्वितित्वेनरूपेणद्वितित्वसामान्याभावस्यव्यधि
 करणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वितित्वसमन्वितप्रतियोगिताकस्यहेतुतरत्वेः स्वस्मिन्नसत्तासुप्रतुमानेअसंभवापत्तिरतःकल्याण
 रसाहा। तत्रद्वितित्वसामान्याधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यमावदभावस्यैवव्यभिचारिण्युक्तिमसक्तत्वादितिद्वितित्वतत्रापिनिर्णय
 द्वितित्वस्यापिसामान्यतःसाध्याभाववद्वितित्वोतिरिक्तसामान्याधिकरणधर्मतमातरवच्छिन्नसामान्याभावमादायतिव्यासवीरणायोगो
 तनदित्युक्तं। नचैवमप्यधिकरणधर्मावच्छिन्नद्वयत्वाभाववद्वितित्वेनघटवच्छिन्नजातित्वान्यतराभावमादायद्वयव्यधिबीजादित्यादाव
 व्याप्तिः। हेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नद्वितित्वमिच्छित्वेनापिप्रतियोगितायाविशेषणायत्यात्। अतएवतत्रसाध्याभाववद्वितित्वसा
 वच्छिन्नाभावाइत्युक्तौवाच्यंज्ञेयत्वादित्यादावव्याप्तिः। साध्याभाववद्वितित्वसावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नद्वितित्वमिच्छित्वे
 प्रतियोगिताकस्यद्विप्रद्वितित्वसाध्याभावस्याप्रसिद्धेरतोनिषेधद्वयगर्भतातेनघटवदिनातादशद्वितित्वभावमादायैववच्छिन्नसंगतिः। केचि
 नुयद्यपितत्रसाध्याभाववद्वितित्वसावच्छिन्नायावतोअभावाइत्येवलाघवाद्दुर्मुचिता। तथापिवाच्यमेवादित्यादायैववच्छिन्नसंगतिः। केचि
 तएवसाध्याभाववत्तादात्म्यतयातादृशतादात्म्यत्वावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धाव्याप्तिरतोनिषेधद्वयगर्भता। इत्थंचविरुद्धघटत्वेपट
 ताभ्यामेवतादृशद्वितित्वभावःसुलभइत्याहुः। यमुद्वितित्वसमवेक्ष्यगुरोर्वाच्यत्वाभाववद्वितित्वस्यप्रतियोगितानवच्छेदक
 तयाकेवलान्वयिष्यव्याप्तिभिमातत्रसाध्याभाववद्वितित्वसावच्छिन्नाभावानोक्ताइतितत्तुं। गुरुधर्मस्यप्रतियोगितावच्छे

खेदकलमाद्यलक्षणकरणात् अन्यथा जेतत्कल्पेति महुसि पदवेय्यर्थापत्तेः । वृत्तित्वमात्रस्य तत्साध्याभाववद्वृत्तित्ववतिरिक्तसः
 मानाधिकरणधर्मतयेव तदवच्छिन्नाभावभावादायाव्याप्त्यसंभवात् । किंचैवं गुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वे तद्वृत्तिर्न द्वयत्यादित्यादावतिव्या
 पिरपि स्यात् तद्वृत्तित्ववच्छिन्नपक्षेयया गुरुणा तद्वृत्तेर्भाववद्वृत्तित्वेनावच्छिन्नाभावा प्रसिद्धेः तद्वृत्तित्वस्य च साध्याभाववद्वृ
 त्तित्ववतिरिक्तसमानाधिकरणधर्मतया तदवच्छिन्नाभावस्य लक्षणाद्यटकत्वात् । एवं स्नेहशून्यं द्वयत्यादित्यादौ स्नेहशून्यत्वा
 भाववद्वृत्तित्वत्वादेर्जलवृत्तित्ववच्छिन्नपक्षेयया च वृत्तित्वस्य साहाय्येति । साध्याभाववद्वृत्तित्ववत्तिनावेति पठे साध्याभावे
 वत्पदं गुरुत्वेन तदवच्छिन्नाभावाप्रसिद्ध्याप्यतिव्याप्तिद्वयेति दिक् । यस्य कस्यचित्सामानाधिकरण्यमव्यवर्तकमतः तत्प्रतियोगि
 तासमानाधिकरणमनिवेशापेक्षया संपात्तायात् । यद्यपि वृत्तित्ववृत्तिधर्मीनवच्छिन्नप्रतियोगिता कस्य धर्मत्वादेः सामा
 न्याभावस्य घटान्यत्याद्यभावस्य च हेतावसत्त्वाद् द्विमाधुमादित्यादौ सर्वत्रासंभवः । तादृशधर्मीनवच्छिन्नवृत्तित्वनिष्ठप्रतियो
 गिताकाभावविवक्षणेपि घटभेदत्वेन घटभेदनिर्वहिवृत्तित्वान्यतराभावस्य तादृशहेतावसत्त्वात् । तथापि सर्ववदत्रापि
 कल्पेवृत्तित्वमिभाववृत्तित्वेनापि प्रतियोगित्वं विशेषणीयमिति तदोषः । स्वान्यूनवृत्तिधर्मीनवच्छिन्नवृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगि
 ताया एव तादृशवृत्तित्ववतिरिक्तवृत्तित्वनिष्ठधर्मीनवच्छिन्नविवक्षितमित्यपि कश्चित् । वृत्तित्ववृत्तिनाधर्मेणैव

३८

तिपाठे तु धर्मत्वाद्यभावमादायासंभवमयोदेव धर्मो वेति कव्यां तद्वत्स्वगतान् धर्मत्वत्पटभेदत्वादेः तादृशवृत्तित्वातिरिक्तधर्मत्वादेव
तदवच्छिन्नाभावमादायनासंभवः। वाच्यं प्रमेयादित्यादौ तादृशेन हेतौ विकल्पपटत्पटत्वाभ्यामुक्तिगमनादिना वृत्तित्वाभावमादाय
त्वक्षणासम्बन्ध इति चेत्। स्वव्यापकतत्त्वाध्याभाववद्वृत्तित्वे तस्य व्यावृत्तिमाहा। आलोकावृत्तित्वे नति। निर्वहिवृत्तित्वस्य तिप्रतियोगिता
यां तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वव्यापकत्वं प्रदर्शनीयं। न च स्वव्यापकवृत्तित्वत्वे तुल्यो आलोकावृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्य वारणसंभ
वावच्छिद्योगिताया व्यापकत्वेदिशितत्वाध्याभाववत्त्ववेरो व्यर्थ इति वाच्यं। आलोकावृत्तित्वत्वाभावमादाया व्यापकत्वापेक्षणा च तस्या
वश्यमेव तत्त्वात्। स्वसमानाधिक्ये रणा त्वं ताभावा प्रतियोगितत्त्वाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाप्रत्ययनिष्ठा त्वं ताभावा प्रतियोगि प्रतियोगि
ताके त्वत्त्वं पर्यवसिता भेदतत्त्वाध्याभाववत्तः सकृदेव निविष्टतया वेद्यव्ययशोकानवकाशाच्चेति भावः। तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्व
व्यापक प्रतियोगितेत्यस्य फलमाह। यश्चेत्यादिना। पटत्वादेसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वाभावान्न दवच्छिन्नवन्त्यभावस्य लक्ष
णा घटकत्वादुक्तं। इधनत्वेति। इधनेत्वावच्छिन्नसाध्याभावस्य महानसादाय सत्यान्मादाय क्षतिविरहादाह वन्त्यभावेति
तादृशवृत्तित्वव्यापक प्रतियोगिताके त्वस्यानुक्तावसंभव एव स्यात्। न तु वहिमान् धर्मादित्येवावव्याप्तिमानं प्रमेय
मात्रस्य हेतुतास्य हेतुपित्तत्त्वं प्रमेयनिष्ठा वृत्तित्वाभावस्य प्रमेयांतरवृत्तेस्तत्प्रमेयविरहादित्यावेद इतुं सर्वसाधनसाधा
रण्येनाह। स्वनिष्ठेति। स्वनिष्ठं यत्साध्याभाववद्वृत्तित्वं तत्साध्याभावस्येत्यर्थः। अत्र पटत्वादेसाध्ये स्वीयविशेषणतया

घटान्यत्वादिहेतावतिव्याप्तिः साधनस्यैव हेतुताघटकसंबंधेन वृत्तिमत्तया तन्निवृत्त्येव यावदभावस्य हेतुसत्वात् न चैतस्मिन् विरुद्धत्वात् साध्यसमा
 नाधिकरणत्वेन हेतुविशेषणादेव नातिव्याप्तिरिति वाच्यं । तथापि द्वयत्वादेः साध्ये स्वीयसमवायादिना सत्त्वादिहेतावतिव्याप्तिः । तादृ
 शसंबंधेन हेतुरेव वृत्तिमत्तया तन्निवृत्त्यावदभावस्य साध्यसामानाधिकरण्यस्य च हेतुसत्त्वात् । एवं महाकालान्यो घटादिर्ज्ञेयका
 लिकसंबंधेन हेतावतिव्याप्तिः । तत्र हेतुताघटककालिकसंबंधेन महाकालवृत्तेः । तेन संबंधेन तदवृत्तित्वासंभवात् । सामानाधिक
 रण्यस्य व्याप्यवृत्तित्वात् । अन्यथा घटादिहेतावपि स्वतः कालावच्छेदेन महाकालवृत्तिबाभावसत्त्वात् । उक्तातिव्याप्तिरित्युच्यते । ए
 वं द्वयत्वादेः साध्यतायां वृत्तिगगनादिहेतावतिव्याप्तिः । विशिष्टसमावायव्याप्तिश्चैद्व्याप्यस्मिन्नाणादौ विशिष्टसमायाः वृत्तित्वा
 दिति वदति । यदि च वृत्तिमद्भूतयो यावतः साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावात् । इत्यादिभिरुक्तं । अधिकणता सामान्यकथमव्यभिचारीति वि
 वक्ष्यते । तदनेनैवामेकोपि दोषः । पदमादधातिवृत्तिमद्भूतय इत्यादौ सर्वत्र देशिकविशेषणतासंबंधेनैव वृत्तेः निवेदनीय
 त्वात् । अन्यथा अधिकरणतामात्रस्यैव संयोगादिसंबंधेनावर्तमानत्वात् । समान्वहेरित्यादावतिव्याप्तिप्रसंगादि
 ति ध्येयं ॥ ११ श्रीगुरुचरणारविंदारभ्यां नमः ॥ ११ अन्ये हि त्यादि । साध्याभावकूटाधिकरणवृत्तित्व
 स्पघटत्वादिना अभावमदाय व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरतो यावत इत्युक्तं । तथा च तादृशवृत्तित्वसामान्याभावस्यैव

हेतावसत्वात्तन्निव्याप्तिः। तच्च तादृशवृत्तित्वावस्थिनाभावस्योक्तावपि तादृशाभावस्य संभवतीति वाच्यं। तथा च तादृश
वृत्तित्वेन च तादृशभावमादाय तन्निव्याप्तितादृशवृत्तित्वस्य गुत्तमादनस्ति नानावाग्निसिद्धेः। अ
तएव तादृशवृत्तित्वसामान्याभावत्वेमपि न विवक्षितं केवलान्वयिन्यव्याप्तेर्वाच्यत्वाभावकदाधिकरणवृत्तित्वसामान्याभावस्य हेता
वसत्वादिति भावः। इधुमपि वाच्यत्वाभावकदाधिकरणवृत्तित्वसामान्याभावस्यैव यावदंतर्गतस्यैव तादृशवसत्वादित्वाच्यत्वे
यत्तादृशवसत्वादित्वावस्थिरतो वृत्तिमद्वयं संस्कृतं। तथा चैतस्य वृत्तिमद्वयत्वेन निरुक्तयावदंतर्गतत्वं। किंतु घटत्यादिना
तादृशं